

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 77

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 27 ianuarie 2006

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 653 din 8 decembrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 69 alin. 1 din Legea locuinței nr. 114/1996, ale art. 3 lit. g) și art. 31 alin. 2 din anexa nr. 2 (Regulamentul-cadru al asociațiilor de proprietari) la Legea locuinței nr. 114/1996, precum și ale art. 17 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 85/2001 privind organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari.....	2-3	al ministrului sănătății, al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale pentru modificarea și completarea Ordinului președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, al ministrului sănătății și al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 103/550/314/2004 pentru aprobarea Normelor privind alimentele și ingredientele alimentare noi.....	5-9
Decizia nr. 670 din 15 decembrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	3-5	1.299/2005. — Ordin al ministrului mediului și gospodăririi apelor privind aprobarea Procedurii de inspecție pentru obiectivele care prezintă pericole de producere a accidentelor majore în care sunt implicate substanțe periculoase.....	9-32
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
482/1.210/137/1.293/2005. — Ordin al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor,			

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 653**

din 8 decembrie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 69 alin. 1 din Legea locuinței nr. 114/1996, ale art. 3 lit. g) și art. 31 alin. 2 din anexa nr. 2 (Regulamentul-cadru al asociațiilor de proprietari) la Legea locuinței nr. 114/1996, precum și ale art. 17 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 85/2001 privind organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 69 alin. 1 din Legea locuinței nr. 114/1996, ale art. 3 lit. g) și art. 31 alin. 2 din anexa nr. 2 (Regulamentul-cadru al asociațiilor de proprietari) la Legea locuinței nr. 114/1996, precum și ale art. 17 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 85/2001 privind organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, excepție ridicată de Marinela Andrei în Dosarul nr. 1.420/2005 al Judecătoriai Constanța.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției, ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 31 martie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 1.420/2005, **Judecătoria Constanța a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor „art. 3 lit. g), art. 31 alin. 2 și art. 69 alin. 1 din Regulamentul-cadru al asociațiilor de proprietari la Legea nr. 114/1996, precum și ale art. 17 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 85/2001 privind organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari”, excepție ridicată de Marinela Andrei.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile legale criticate contravin art. 40 din Constituție, întrucât, deși a solicitat RADET-ului Constanța să încheie un contract individual pentru furnizarea energiei termice, acesta a refuzat încheierea contractului. Mai mult, deși nu a dorit să facă parte din Asociația de proprietari, „în mod forțat” și fără a i se respecta dreptul la asociere, este considerat ca făcând parte din această asociație, fără consimțământul acestuia.

Instanța de judecată consideră excepția neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază excepția ca neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, deși a fost sesizată de instanța de judecată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 69 alin. 1 din anexa nr. 2 (Regulamentul-cadru al asociațiilor de proprietari) la Legea nr. 114/1996, în realitate este vorba despre art. 69 alin. 1 din Legea locuinței nr. 114/1996.

Așadar, obiectul excepției privește art. 69 alin. 1 din Legea locuinței nr. 114/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 31 decembrie 1997, cu modificările și completările ulterioare, art. 3 lit. g) și art. 31 alin. 2 din anexa nr. 2 (Regulamentul-cadru al asociațiilor de proprietari) la Legea locuinței nr. 114/1996, precum și art. 17 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 85/2001 privind organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 544 din 1 septembrie 2001, aprobată și modificată prin Legea nr. 234/2002, texte ce au următoarea redactare:

— Art. 69 alin. 1 din Legea nr. 114/1996: *„Proprietarii din clădirile cu mai multe locuințe în proprietate privată sau mixtă, constituiți în asociații de locatari potrivit Legii nr. 5/1973 privind administrarea fondului locativ și reglementarea raporturilor dintre proprietari și chiriași, se reorganizează în asociații de proprietari, în conformitate cu Regulamentul-cadru al asociațiilor de proprietari, cuprins în anexa nr. 2 care face parte integrantă din prezenta lege.”*

— Art. 3 lit. g) din Regulamentul-cadru al asociațiilor de proprietari: *„Prin asociație de proprietari se înțelege organizația proprietarilor tuturor apartamentelor dintr-o clădire cu mai multe apartamente proprietate privată sau mixtă.”*

— Art. 31 alin. 2 din Regulamentul-cadru al asociațiilor de proprietari: *„Asociația de proprietari are dreptul de a acționa în justiție pe orice proprietar care se face vinovat de neplata cheltuielilor comune, inclusiv a celor neprevăzute, timp de mai mult de 90 de zile de la termenul stabilit.”*

— Art. 17. alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 85/2001: „Asociațiile de locatari existente la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, în clădirile ale căror apartamente au fost dobândite în proprietate în condițiile legii și care nu au fost reorganizate în asociații de proprietari potrivit prevederilor Legii nr. 114/1996, cu modificările și completările ulterioare, sunt recunoscute ca asociații de proprietari. Acestea au obligația ca, în termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe, să se reorganizeze potrivit prevederilor legale, prin adoptarea de către adunarea generală a proprietarilor a acordului de asociere și a statutului propriu.”

Textul constituțional invocat este cel al art. 40 privind dreptul de asociere.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 168 din 28 octombrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 24 februarie 2000, referindu-se la dreptul de asociere, a statuat că în anumite situații legiuitorul poate institui forme speciale de asociere ce urmăresc apărarea unor interese de ordin general și care nu reprezintă, în realitate, modalități cuprinse în conceptul de liberă asociere, astfel cum acesta este conturat prin prevederile art. 40 din Constituție. Asociația de proprietari se află într-o asemenea

situație juridică. Această categorie de asociații a fost creată prin lege în vederea realizării unui scop de interes general, și anume administrarea în bune condiții a clădirilor cu mai multe apartamente, luându-se în seamă totodată și interesele locatarilor, legate de realizarea unei bune conviețuirii, inclusiv pentru stabilirea cheltuielilor comune, a repartizării lor pe fiecare locatar, a reparațiilor și amenajărilor necesare etc. Rezolvarea problemelor pe care le implică locuirea și administrarea unui imobil cu mai mulți locatari impune, în consecință, o asociere fără de care drepturile și interesele legitime ale celor ce locuiesc în imobilul respectiv ar putea fi afectate prin apariția unor neînțelegeri sau litigii.

De altfel, asupra constituționalității prevederilor art. 69 alin. 1 din Legea nr. 114/1996, Curtea s-a pronunțat în acest sens prin Decizia nr. 287 din 5 noiembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 833 din 19 noiembrie 2002.

Considerentele și soluțiile acestor decizii sunt valabile și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 69 alin. 1 din Legea locuinței nr. 114/1996, ale art. 3 lit. g) și art. 31 alin. 2 din anexa nr. 2 (Regulamentul-cadru al asociațiilor de proprietari) la Legea locuinței nr. 114/1996, precum și ale art. 17 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 85/2001 privind organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, excepție ridicată de Marinela Andrei în Dosarul nr. 1.420/2005 al Judecătorei Constanța.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 decembrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 670

din 15 decembrie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Legea contenciosului administrativ

nr. 29/1990, excepție ridicată de Ana Tutuianu și Maria Bejan în Dosarul nr. 2.150/2005 al Curții de Apel Bacău — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal răspund Maria Bejan, personal și asistată de avocat, precum și Ana Tutuianu, prin avocat, constatându-se lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul autorilor excepției solicită admiterea acesteia, considerând că textul de lege criticat contravine dispozițiilor art. 21 din Constituție, privind accesul liber la

justiție. Propune, în cazul admiterii excepției, următoarele formulări posibile ale dispozitivului deciziei pronunțate de Curte: dispozițiile art. 7 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 sunt constituționale numai în măsura în care persoana care se consideră vătămată într-un drept al său este subiect de drept al actului administrativ ori art. 7 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 este neconstituțional în măsura în care persoana ce se consideră vătămată este un terț în raport cu actul administrativ; art. 7 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 este neconstituțional în cazul în care actul administrativ privește un drept real de proprietate imobiliară; art. 7 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 este neconstituțional în măsura în care împiedică persoana ce se consideră vătămată de a obține cenzurarea fondului pricinii de către instanța de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că prin textul de lege criticat se reglementează o procedură administrativă prealabilă obligatorie, iar nu o jurisdicție administrativă cu caracter facultativ.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 iunie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 2.150/2005, **Curtea de Apel Bacău – Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Legea contenciosului administrativ nr. 29/1990**, excepție ridicată de Ana Tutuianu și Maria Bejan într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni formulate potrivit Legii contenciosului administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că obligația prevăzută de textul criticat „nu numai că este o barieră la accesul la justiție, dar este demonstrată ca fiind inutilă și făcută cu rațiunea de a îngreuna accesul liber la justiție sau de a realiza în fapt doar un simulacru de acces liber“.

Curtea de Apel Bacău – Secția comercială și de contencios administrativ își exprimă opinia în sensul admiterii excepției de neconstituționalitate, arătând că „recursul grațios reglementat prin art. 5 alin. 1 din Legea nr. 29/1990 face parte din categoria «jurisdicțiilor speciale administrative», iar interpretarea acestor dispoziții, în sensul excluderii sale din această categorie, apare [...] ca fiind contrară principiului liberului acces la justiție consacrat prin art. 21 din Constituție“.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 7 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 sunt constituționale, așa cum a statuat Curtea în jurisprudența sa.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului autorilor excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile art. 5 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 29/1990.

Având în vedere că la data ridicării excepției textul de lege criticat nu mai era în vigoare, întrucât prin Legea nr. 554 din 2 decembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, Legea nr. 29/1990 a fost abrogată, Curtea urmează să rețină că, în realitate, obiect al excepției îl constituie dispozițiile art. 7 alin. (1) din noua lege a contenciosului administrativ, text care preia soluția legislativă de principiu din dispozițiile art. 5 alin. (1) din Legea nr. 29/1990.

Așadar, prin prezenta decizie Curtea se va pronunța cu privire la constituționalitatea art. 7 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, care prevede: „*Înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim, printr-un act administrativ unilateral, trebuie să solicite autorității publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia. Plângerea se poate adresa în egală măsură organului ierarhic superior, dacă acesta există*“.

Aceste dispoziții sunt considerate de autorul excepției ca fiind neconstituționale în raport cu prevederile art. 21 din Constituție privind *accesul liber la justiție*.

Examinând excepția, Curtea Constituțională reține următoarele:

Critica de neconstituționalitate constă, în esență, în susținerea că textul art. 7 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 împiedică accesul la justiție, prevăzut de art. 21 din Constituție.

Textul de lege criticat a mai format obiect al controlului exercitat de Curtea Constituțională, care a respins excepțiile de neconstituționalitate cu acest obiect. Prin Decizia nr. 39 din 27 ianuarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 165 din 24 februarie 2005, de exemplu, Curtea a statuat că textul constituțional care se referă la caracterul facultativ al jurisdicțiilor speciale administrative nu este aplicabil prevederilor criticate care instituie obligația persoanei vătămate de a se adresa cu reclamație organului administrativ emitent al actului contestat, mai înainte de sesizarea instanței de contencios administrativ.

De asemenea, prin aceeași decizie, Curtea a stabilit că dispoziția constituțională invocată în susținerea excepției a prevăzut că sunt facultative și gratuite numai jurisdicțiile speciale administrative. Nici o dispoziție constituțională nu interzice ca prin lege să se instituie o procedură administrativă prealabilă, fără caracter jurisdicțional, cum este, de exemplu, procedura recursului administrativ grațios sau a celui ierarhic.

Curtea mai reține că prin Decizia sa nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, s-a statuat că liberul acces la justiție presupune accesul la mijloacele procedurale prin care justiția se înlăpătează.

Așa fiind, instituirea unei proceduri administrative prealabile, obligatorii, fără caracter jurisdicțional nu este contrară principiului liberului acces la justiție cât timp decizia organului administrativ poate fi atacată în fața unei instanțe judecătorești.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Ana Tutuianu și Maria Bejan în Dosarul nr. 2.150/2005 al Curții de Apel Bacău — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 decembrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA
NAȚIONALĂ
PENTRU PROTECȚIA
CONSUMATORILOR
Nr. 482
din 7 octombrie 2005

MINISTERUL
SĂNĂTĂȚII
Nr. 1.210
din 14 noiembrie 2005

AUTORITATEA NAȚIONALĂ
SANITARĂ VETERINARĂ
ȘI PENTRU SIGURANȚA
ALIMENTELOR
Nr. 137
din 13 decembrie 2005

MINISTERUL
AGRICULTURII,
PĂDURILOR ȘI
DEZVOLTĂRII RURALE
Nr. 1.293
din 15 decembrie 2005

ORDIN

pentru modificarea și completarea Ordinului președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, al ministrului sănătății și al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 103/550/314/2004 pentru aprobarea Normelor privind alimentele și ingredientele alimentare noi

Văzând Referatul de aprobare nr. 4.006 din 12 septembrie 2005, întocmit de Serviciul de consiliere tehnică produse alimentare,

având în vedere prevederile art. 34 și art. 38 alin. (9) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 57/2002, și ale art. 4 alin. (5) din Legea nr. 150/2004 privind siguranța alimentelor, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 755/2003 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, cu modificările ulterioare, al Hotărârii Guvernului nr. 168/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, al Hotărârii Guvernului nr. 155/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării RURALE, cu modificările și completările ulterioare, și al Hotărârii Guvernului nr. 738/2005 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia,

președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, ministrul sănătății, președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale emit prezentul ordin.

Art. I. — Articolul 1 din Ordinul președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, al ministrului sănătății și al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 103/550/314/2004 pentru aprobarea Normelor

privind alimentele și ingredientele alimentare noi, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 789 din 27 august 2004, se modifică și va avea următorul conținut:

„Art. 1. — Se aprobă normele privind alimentele și ingredientele alimentare noi, prevăzute în anexele nr. 1—17 care fac parte integrantă din prezentul ordin.”

Art. II. — Normele prevăzute în ordinul sus-menționat se completează cu anexele nr. 13—17 prevăzute în anexele nr. 1—5 la prezentul ordin.

Art. III. — Normele privind alimentele și ingredientele alimentare noi transpun următoarele acte normative europene:

a) Decizia Comisiei 2004/333/CE din 31 martie 2004, care autorizează punerea pe piață a grăsimilor galbene tartinabile, sosuri pentru salate, produse tip lapte, produse tip lapte fermentat, băuturi cu soia și produse tip brânză cu adaos de fitosteroli/fitostanoli ca alimente noi sau ingrediente alimentare noi, în baza Regulamentului Comisiei Europene nr. 258/97 al Parlamentului European și al Consiliului;

b) Decizia Comisiei 2004/334/CE din 31 martie 2004, care autorizează punerea pe piață a grăsimilor galbene tartinabile, a produselor tip lapte, a produselor tip iaurt și a sosurilor picante cu adaos de fitosteroli/fitostanoli ca alimente noi sau ingrediente alimentare noi, în baza Regulamentului Comisiei Europene nr. 258/97 al

Parlamentului European și al Consiliului [notificat ca documentul nr. C (2004/1.244)]

c) Decizia Comisiei 2004/335/CE din 31 martie 2004 privind autorizarea punerii pe piață a produselor tip lapte și a produselor tip iaurt cu adaos de esteri de fitosterol ca ingrediente alimentare noi, conform Regulamentului (CE) nr. 258/97 al Parlamentului European și al Consiliului;

d) Decizia Comisiei 2004/336/CE din 31 martie 2004 privind autorizarea punerii pe piață a grăsimilor galbene tartinabile (yellow fat spreads), a băuturilor din fructe, pe bază de lapte, a produselor tip iaurt și a produselor tip brânză cu adaos de fitosteroli/fitostanoli ca alimente noi sau ca ingrediente alimentare noi, conform Regulamentului (CE) nr. 258/97 al Parlamentului European și al Consiliului;

e) Decizia Comisiei 2004/657/EC din 19 mai 2004, care autorizează punerea pe piață a porumbului dulce din linia de porumb modificat genetic Bt11, ca aliment nou sau ingredient alimentar nou, cuprins în Regulamentul (EC) nr. 258/97 al Parlamentului European și al Consiliului [notificat în documentul nr. C(2004/1.865)].

Art. IV. — Ministerul Sănătății, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale și Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. V. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la 1 ianuarie 2007.

Președintele
Autorității Naționale pentru
Protecția Consumatorilor,
Cătălin Florin Teodorescu

Ministrul sănătății,
**Gheorghe Eugen
Nicolăescu**

Președintele Autorității
Naționale Sanitare
Veterinare și pentru
Siguranța Alimentelor,
Ion Agafiței

p. Ministrul agriculturii,
pădurilor și dezvoltării rurale,
Nicolae Flaviu Lazin,
secretar de stat

*ANEXA Nr. 1
(Anexa nr. 13 la Ordinul nr. 103/550/314/2004)*

N O R M Ă

privind autorizarea punerii pe piață a grăsimilor galbene tartinabile, a sosurilor pentru salate, a produselor tip lapte, a produselor tip lapte fermentat, a băuturilor cu soia și a produselor tip brânză cu adaos de fitosteroli/fitostanoli ca alimente noi sau ingrediente alimentare noi

Art. 1. — Pot fi puse pe piață alimentele și ingredientele alimentare noi, denumite în continuare *produse*, descrise la art. 4, cu adaos de fitosteroli/fitostanoli, așa cum este specificat la art. 5.

Art. 2. — (1) Produsele trebuie prezentate astfel încât să poată fi ușor împărțite în părți care să conțină fiecare maximum 3 g (în cazul unei singure porții pe zi) sau maximum 1 g (în cazul a 3 porții pe zi) de adaos de fitosteroli sau fitostanoli.

(2) Sosurile pentru salate se ambalează sub formă de porții unice.

(3) Cantitatea fitosterolilor/fitostanolilor adăugată unui recipient de băuturi nu poate depăși 3g.

Art. 3. — Prevederile prezentei norme sunt adresate Companiei Archer Daniels Midland, 4666 Faries Parkway, Decatur, IL. 62526-5666, USA.

Art. 4. — Produsele la care se face referire la art. 1 sunt:

a) grăsimile galbene tartinabile, așa cum sunt definite în Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor, al ministrului sănătății și familiei și al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 524/958/2002/8/2003 pentru aprobarea Normei privind denumirile sub care se vând și condițiile de calitate ale grăsimilor tartinabile destinate comercializării, excluzând grăsimea pentru gătit și prăjit și grăsimile tartinabile pe bază de unt sau alte grăsimi de origine animală;

b) sosurile pentru salată incluzând maioneză;

c) produse tip lapte, precum produse tip lapte semidegresat sau degresat, cu sau fără adaos de fructe și/sau cereale, produse tip lapte fermentat, precum iaurtul, băuturi din soia și produse tip brânzeturi (conținut de grăsime ≤12g/100g), în care grăsimea și/sau proteinele din lapte au fost parțial ori total înlocuite cu grăsimi sau proteine vegetale.

Art. 5. — (1) Prezentul articol conține specificațiile pentru fitosteroli și fitostanoli utilizați ca adaos la alimente și ingrediente alimentare, astfel:

(2) Definiție: fitosterolii și fitostanolii sunt steroli și stanoli ce sunt extrași din plante și se pot prezenta sub formă de steroli și stanoli liberi sau esterificați cu acizi grași care pot fi folosiți în alimentația umană.

(3) Compoziția (cu GC-FID sau metoda echivalentă):
< 80% β-sitosterol;
< 15% β-sitostanol;
< 40% campesterol;
< 5% campestanol;
< 30% stigmasterol;
< 3% brassicasterol;
< 3% alți steroli/stanoli.

(4) Contaminare/Puritate (GC-FID sau metoda echivalentă): fitosterolii și fitostanolii extrași din alte surse decât uleiul vegetal adecvat pentru consumul uman trebuie să fie fără contaminanți, calitate asigurată printr-o puritate de peste 99% a ingredientului fitosteroli/fitostanoli.

N O R M Ă**privind autorizarea punerii pe piață a grăsimilor galbene tartinabile, a produselor tip lapte, a produselor tip iaurt și a sosurilor picante cu adaos de fitosteroli/fitostanoli ca alimente noi sau ingrediente alimentare noi**

Art. 1. — Pot fi puse pe piață alimentele și ingredientele alimentare noi, denumite în continuare *produse*, descrise la art. 4, cu adaos de fitosteroli/fitostanoli, așa cum este specificat la art. 5.

Art. 2. — (1) Produsele trebuie prezentate astfel încât să poată fi ușor împărțite în părți care să conțină fiecare maximum 3 g (în cazul unei singure porții pe zi) sau maximum 1 g (în cazul a 3 porții pe zi) de adaos de fitosteroli sau fitostanoli.

(2) Sosurile picante se ambalează sub formă de porții unice.

(3) Cantitatea fitosterolilor/fitostanolilor adăugată unui recipient de băuturi nu poate depăși 3 g.

Art. 3. — Prevederile prezentei norme sunt adresate Pharmaconsult Oy, Riippakoivunkuja 5, Fin-02130 Espoo.

Art. 4. — Produsele la care se face referire la art. 1 sunt:

a) grăsimile galbene tartinabile, așa cum sunt definite de Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor, al ministrului sănătății și familiei și al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 524/958/2002/8/2003 pentru aprobarea Normei privind denumirile sub care se vând și condițiile de calitate ale grăsimilor tartinabile destinate comercializării, excluzând grăsimea pentru gătit și prăjit și grăsimile tartinabile pe bază de unt sau alte grăsimi de origine animală;

b) produse tip lapte, precum produse tip lapte semidegresat sau degresat, produse tip iaurt în care grăsimile din lapte au fost reduse sau au fost parțial ori total înlocuite cu grăsimi vegetale;

c) sosurile picante.

Art. 5. — (1) Prezentul articol conține specificațiile pentru fitosteroli și fitostanoli utilizați ca adaos la alimente și ingrediente alimentare, astfel:

(2) Definiție: fitosterolii și fitostanolii sunt steroli și stanoli ce sunt extrași din plante și se pot prezenta sub formă de steroli și stanoli liberi sau esterificați cu acizi grași alimentari.

(3) Compoziția (cu GC-FID sau metoda echivalentă):

< 80% β -sitosterol;

< 15% β -sitostanol;

< 40% campesterol;

< 5% campestanol;

< 30% stigmasterol;

< 3% brassicasterol;

< 3% alți steroli/stanoli.

(4) Contaminare/Puritate (GC-FID sau metoda echivalentă): fitosterolii și fitostanolii extrași din alte surse decât uleiul vegetal adecvat pentru consumul uman trebuie să fie fără contaminanți, calitate asigurată printr-o puritate de peste 99% a ingredientului fitosteroli/fitostanoli.

N O R M Ă**privind autorizarea punerii pe piață a produselor tip lapte și a produselor tip iaurt cu adaos de esteri de fitosterol ca ingrediente alimentare noi**

Art. 1. — Pot fi puse pe piață alimentele și ingredientele alimentare noi, denumite în continuare *produse*, descrise la art. 4, cu adaos de esteri de fitosterol, așa cum este specificat la art. 5.

Art. 2. — (1) Produsele trebuie prezentate astfel încât să poată fi ușor împărțite în părți care să conțină fiecare maximum 3 g (în cazul unei singure porții pe zi) sau maximum 1 g (în cazul a 3 porții pe zi) de adaos de esteri de fitosteroli sau fitostanoli (calculați ca pentru steroli/stanoli liberi).

(2) Cantitatea fitosterolilor/fitostanolilor adăugată unui recipient de băuturi nu poate depăși 3 g.

Art. 3. — Prevederile prezentei norme sunt adresate Unilever, London Road, Purfleet, Essex RM 19 1SD, United Kingdom.

Art. 4. — Produsele la care se face referire la art. 1 sunt produsele tip lapte, cum ar fi produsele tip lapte semidegresate (semi-skimmed) și degresate (skimmed), produsele tip iaurt și produsele tip lapte/iaurt la care grăsimile din lapte au fost parțial sau total înlocuite de grăsime vegetală.

Art. 5. — (1) Prezentul articol conține specificațiile pentru fitosteroli și fitostanoli utilizați ca adaos la alimente și ingrediente alimentare, astfel:

(2) Definiție: fitosterolii și fitostanolii sunt steroli și stanoli ce sunt extrași din plante și se pot prezenta sub formă de steroli și stanoli liberi sau esterificați cu acizi grași alimentari.

(3) Compoziția (cu GC-FID sau metoda echivalentă):

< 80% β -sitosterol;

< 15% β -sitostanol;

< 40% campesterol;

< 5% campestanol;

< 30% stigmasterol;

< 3% brassicasterol;

< 3% alți steroli/stanoli.

(4) Contaminare/Puritate (GC-FID sau metoda echivalentă): fitosterolii și fitostanolii extrași din alte surse decât uleiul vegetal adecvat pentru consumul uman trebuie să fie fără contaminanți, calitate asigurată printr-o puritate de peste 99% a ingredientului fitosteroli/fitostanoli.

N O R M Ă**privind autorizarea punerii pe piață a grăsimilor galbene tartinabile (yellow fat spreads), a băuturilor din fructe, pe bază de lapte, a produselor tip iaurt și a produselor tip brânză cu adaos de fitosteroli/fitostanoli ca alimente noi sau ca ingrediente alimentare noi**

Art. 1. — Pot fi puse pe piață alimentele și ingredientele alimentare noi, denumite în continuare *produse*, descrise la art. 4, cu adaos de fitosteroli/fitostanoli, așa cum este specificat la art. 5.

Art. 2. — (1) Produsele trebuie prezentate astfel încât să poată fi ușor împărțite în părți care să conțină fiecare maximum 3 g (în cazul unei singure porții pe zi) sau maximum 1 g (în cazul a 3 porții pe zi) de adaos de fitosteroli sau fitostanoli.

(2) Cantitatea fitosterolilor/fitostanolilor adăugată unui recipient de băuturi nu poate depăși 3 g.

Art. 3. — Prevederile prezentei norme sunt adresate Teriaka Ltd., Siirakuja 3, 01490 Vantaa.

Art. 4. — Produsele la care se face referire la art. 1 sunt:

a) grăsimile galbene tartinabile (yellow fat spreads), așa cum sunt definite de Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor, al ministrului sănătății și familiei și al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 524/958/2002/8/2003 pentru aprobarea Normei privind denumirile sub care se vând și condițiile de calitate ale grăsimilor tartinabile destinate comercializării, excluzând grăsimile pentru gătit și prăjit și tartinabilele (spreads) pe bază de unt sau alte grăsimi de origine animală;

b) băuturile din fructe, pe bază de lapte, produsele tip iaurt și produsele tip brânză (conținut de grăsime ≤12 g la 100 g) unde grăsimile din lapte și/sau proteina au fost parțial ori total înlocuite de grăsime vegetală și/sau proteină.

Art. 5. — (1) Prezentul articol conține specificațiile pentru fitosteroli și fitostanoli utilizați ca adaos la alimente și ingrediente alimentare, astfel:

(2) Definiție: fitosterolii și fitostanolii sunt steroli și stanoli ce sunt extrași din plante și se pot prezenta sub formă de steroli și stanoli liberi sau esterificați cu acizi grași alimentari.

(3) Compoziția (cu GC-FID sau metoda echivalentă):

- < 80% β-sitosterol;
- < 15% β-sitostanol;
- < 40% campesterol;
- < 5% campestanol;
- < 30% stigmasterol;
- < 3% brassicasterol;
- < 3% alți steroli/stanoli.

(4) Contaminare/Puritate (GC-FID sau metoda echivalentă): fitosterolii și fitostanolii extrași din alte surse decât uleiul vegetal adecvat pentru consumul uman trebuie să fie fără contaminanți, calitate asigurată printr-o puritate de peste 99% a ingredientului fitosteroli/fitostanoli.

N O R M Ă**privind autorizarea punerii pe piață a porumbului dulce din linia de porumb modificat genetic Bt11, ca aliment nou sau ingredient alimentar nou**

Art. 1. — Porumbul dulce din linia de porumb modificat genetic Bt11 (numit în continuare *produsul*), denumit și descris la art. 5, poate fi pus pe piață ca aliment nou sau ingredient alimentar nou.

Art. 2. — Produsul va fi etichetat ca „porumb dulce modificat genetic”, în concordanță cu prevederile legale în vigoare.

Art. 3. — Produsul și informațiile incluse în anexă vor fi înscrise în registrul comunitar pentru alimente și furaje modificate genetic.

Art. 4. — Prevederile prezentei norme sunt adresate Syngenta Seeds BV, Westeinde 62, 1600 AA Enkhuizen, Olanda, reprezentând Syngenta Seeds AG, Elveția. Va fi validă pe o perioadă de 10 ani.

Art. 5. — Informațiile ce vor fi înscrise în registrul comunitar pentru alimente și furaje modificate genetic, menționat la art. 3, sunt următoarele:

a) titularul autorizației:

Numele: Syngenta Seeds BV

Adresa: Westeinde 62, 1600 AA Enkhuizen, The Netherlands

În numele: Syngenta Seeds AG, Schwarzwaldallee 215, CH-4058 Basel, Switzerland

b) denumirea și descrierea produsului: porumb dulce, proaspăt sau conservat, care provine din încrucișarea unei linii de porumb cu linia de porumb modificat genetic Bt11, care conține:

— o copie a genei de sinteză a proteinei *cry1A* (b), provenită din tulpina *Bacillus thuringiensis kurstaki* HD1 care se află sub controlul unui inițiator 35S rezultat de la Virusul Mozaicului Conopidei, un intron IVS 6 din gena de alcool dehidrogenazei porumbului și succesiunea terminator de la gena nopalinsintaza de la *Agrobacterium tumefaciens*; și

— o copie a genei de sinteză *pat* derivată de la *Streptomyces viridochromogenes* sub controlul unui inițiator 35S rezultat de la Virusul Mozaicului Conopidei, un intron IVS 6 din gena de alcool dehidrogenazei porumbului și succesiunea terminator de la gena nopalinsintaza de la *Agrobacterium tumefaciens*;

c) etichetare: „Porumb dulce modificat genetic“;

d) metoda de detectare:

— metoda cantitativă real-time PCR (reacție de polimerizare în lanț în timp real), pentru porumbul dulce modificat genetic Bt11, publicată în *European Food Research and Technology*, vol. 216, 2003, pag. 347—357;

— validată de Centrul Comun de Cercetare (Joint Research Centre) al Comisiei Europene, în colaborare cu Rețeaua Europeană a Laboratoarelor OMG (European Network of GMO Laboratories), publicată la <http://engl.jrc.it/crl/oj/bt11sm.pdf>;

— material de referință: IRMM — 412R, produs de Centrul Comun de Cercetare al Comisiei Europene;

e) număr de identificare unic: SYN-BT Ø11-1;

f) informații cerute în anexa II la Protocolul Cartagena:

Centrul de schimb pentru prevenirea riscurilor biotehnologice (Biosafety Clearing House, înregistrat ID 1240)

(vezi: <http://bch.biodiv.org/Pilot/Record.aspx?RecordID=1240>);

g) condiții sau restricții privind punerea pe piață a produsului: nu se aplică;

h) cerințe de supraveghere postmarket (după punerea pe piață): nu se aplică.

MINISTERUL MEDIULUI ȘI GOSPODĂRIII APELOR

ORDIN

privind aprobarea Procedurii de inspecție pentru obiectivele care prezintă pericole de producere a accidentelor majore în care sunt implicate substanțe periculoase

În baza prevederilor art. 17 din Hotărârea Guvernului nr. 95/2003 privind controlul activităților care prezintă pericole de accidente majore în care sunt implicate substanțe periculoase, ale art. 9 din Ordinul ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 251/2005 pentru organizarea și funcționarea secretariatelor de risc privind controlul activităților care prezintă pericole de accidente majore în care sunt implicate substanțe periculoase,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (8) din Hotărârea Guvernului nr. 408/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și Gospodăririi Apelor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului și gospodăririi apelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Procedura de inspecție pentru obiectivele care prezintă pericole de producere a accidentelor majore în care sunt implicate substanțe

periculoase, prezentată în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului și gospodăririi apelor,
Sulfina Barbu

București, 23 decembrie 2005.

Nr. 1.299.

ANEXĂ

PROCEDURĂ

de inspecție pentru obiectivele care prezintă pericole de producere a accidentelor majore în care sunt implicate substanțe periculoase

Abrevieri și definiții:

1. *ANPM* — Agenția Națională pentru Protecția Mediului;

2. *HAZOP* — Hazard and Operability — metodă de analiză pentru evaluarea riscului;

3. *H.G. nr. 95/2003* — Hotărârea Guvernului nr. 95/2003 privind controlul activităților care prezintă pericole de accidente majore în care sunt implicate substanțe periculoase;

4. *PPAM* — politica de prevenire a accidentelor majore;

5. *SMS* — sistemul de management al securității;

6. *accident major* — orice eveniment, cum ar fi o emisie de substanțe periculoase, un incendiu sau o explozie, care rezultă din evoluții necontrolate în cursul exploatării oricărui obiectiv, prevăzut la art. 3 din H.G. nr. 95/2003, care conduce la apariția imediată sau întârziată a unor pericole grave asupra sănătății populației și/sau asupra mediului, în interiorul sau în exteriorul obiectivului, și în care sunt implicate una sau mai multe substanțe periculoase;

7. *avarie/incident* — eveniment care nu generează efecte majore asupra sănătății populației și/sau asupra

mediului, dar care are potențial să producă un accident major;

8. *efect Domino* — creșterea probabilității producerii unui accident major sau agravarea consecințelor acestuia prin amplasarea a cel puțin două obiective, dintre care unul este „obiectiv cu risc major“, la distanțe suficient de mici ca să se influențeze reciproc;

9. *expert extern* — expert în domeniul tehnic, având pregătire superioară și o experiență relevantă de cel puțin 7 ani, acreditat de comisia specializată a Secretariatului de risc din ANPM;

10. *instalație* — unitate tehnică în interiorul unui obiectiv, unde sunt produse, utilizate, manipulate și/sau depozitate substanțe periculoase; aceasta cuprinde toate echipamentele, structurile, sistemul de conducte, agregatele, utilajele, căile ferate interne, docurile, cheiurile de descărcare care deservesc instalația, debarcaderele, depozitele și alte structuri similare, plutitoare sau de altă natură, necesare pentru exploatarea instalației;

11. *obiectiv* — spațiul care se află sub controlul titularului de activitate, unde sunt prezente substanțe

periculoase în una sau mai multe instalații, inclusiv infrastructurile ori activitățile comune sau conexe;

12. *obiectiv fără risc* — obiectiv în care sunt prezente substanțe periculoase în cantități (tone) mai mici decât cele din coloana 2 a tabelelor nr. 1 și 3 din anexa nr. 2 la H.G. nr. 95/2003;

13. *obiectiv cu risc minor* — obiectiv în care sunt prezente substanțe periculoase în cantități (tone) mai mari sau egale cu cele din coloana 2 și mai mici decât cele din coloana 3 a tabelelor nr. 1 și 3 din anexa nr. 2 la H.G. nr. 95/2003;

14. *obiectiv cu risc major* — obiectiv în care sunt prezente substanțe periculoase în cantități (tone) mai mari sau egale cu cele din coloana 3 a tabelelor 1 și 3 din anexa nr. 2 la H.G. nr. 95/2003;

15. *plan intern de urgență (PIU)* — totalitatea măsurilor prevăzute pentru interiorul obiectivului în vederea limitării și înlăturării consecințelor oricărui accident major, avarie/incident, care pune în pericol sănătatea personalului și/sau calitatea mediului pe amplasament și în care sunt implicate una sau mai multe substanțe periculoase;

16. *plan extern de urgență (PEU)* — totalitatea măsurilor prevăzute pentru exteriorul obiectivului în vederea limitării și înlăturării consecințelor oricărui accident major, avarie/incident, care pune în pericol sănătatea populației și/sau calitatea mediului în exteriorul amplasamentului și în care sunt implicate una sau mai multe substanțe periculoase;

17. *promovarea conformării* — intervenția inspectorilor, pe baza expertizei și experienței acestora, în vederea convingerii factorilor de decizie din obiectiv de necesitatea luării măsurilor pentru combaterea la sursă a avariilor/incidentelor și accidentelor majore;

18. *titularul de activitate* — orice persoană fizică sau juridică care exploatează sau deține un obiectiv ori instalație sau care este delegată cu o putere economică decisivă în ceea ce privește funcționarea tehnică a acestuia/acesteia.

I. Scop

Scopul procedurii are în vedere stabilirea unui sistem de inspecție la obiectivele care prezintă pericole de producere a accidentelor majore în care sunt implicate substanțe periculoase.

Scopul de bază al inspecției este examinarea planificată și sistematică a echipamentelor tehnice, a organizării și administrării obiectivului pentru a stabili dacă titularul de

activitate a adoptat toate măsurile necesare, care să garanteze un înalt nivel de protecție pentru persoane, bunuri și mediu.

În particular, titularul de activitate trebuie să demonstreze că:

— a luat măsurile adecvate pentru prevenirea accidentelor majore;

— a avut în vedere măsurile necesare pentru limitarea consecințelor accidentelor majore în interiorul și în afara obiectivului;

— menține și exploatează obiectivul într-o manieră sigură și corespunzătoare nivelului tehnicii privind securitatea;

— datele și informațiile furnizate în raportul de securitate sau în orice alt document reflectă în mod fidel situația securității obiectivului;

— a stabilit programe și a informat personalul obiectivului asupra măsurilor de protecție și asupra acțiunilor ce trebuie întreprinse în caz de accident;

— a informat publicul potrivit dispozițiilor legale.

Totodată titularul de activitate trebuie să demonstreze că respectă următoarele principii de prevenire a accidentelor majore:

— prevenirea și combaterea la sursă a avariilor/incidentelor și accidentelor majore în care sunt implicate substanțe periculoase;

— luarea în considerare a factorului uman;

— adaptarea la progresul tehnic;

— înlocuirea substanțelor periculoase cu unele mai puțin periculoase sau nepericuloase;

— adoptarea priorității a măsurilor de protecție colectivă față de cele de protecție individuală;

— adoptarea de instrucțiuni adecvate pentru personalul obiectivului.

II. Prevederi generale

Potrivit dispozițiilor legale, autoritățile competente au obligația să organizeze un sistem de inspecții.

Sistemul de inspecții trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

— se va elabora un program de inspecții care va include toate obiectivele cu risc de producere a unor accidente majore;

— fiecare obiectiv cu risc de producere a unor accidente majore va fi verificat pe teren;

— la încheierea fiecărei inspecții autoritățile competente au obligația de a întocmi un raport;

Autoritățile competente au obligația să organizeze un sistem de inspecții

Sistemul de inspecții

(organizare, responsabilități, proceduri, resurse etc.)

- Program de inspecții pentru toate obiectivele
- Raport în urma fiecărei inspecții
- Monitorizarea măsurilor, după caz
- Frecvența inspecțiilor:
 - corespunzătoare, pentru obiective cu risc minor
 - cel puțin o dată pe an, pentru obiective cu risc major

Alte măsuri de control
adecvate tipului
de obiectiv

Se verifică conformarea cu prevederile legale

Titularul de activitate va demonstra că:

- a luat măsurile adecvate pentru prevenirea accidentelor majore;
- a luat măsurile necesare pentru limitarea consecințelor accidentelor majore;
- datele din raportul de securitate reflectă situația reală;
- a informat personalul obiectivului asupra măsurilor de protecție și intervenție în caz de accident;
- a informat publicul potrivit dispozițiilor legale

Fig. 1. — Sistemul de inspecții

— când este necesar, autoritățile competente împreună cu titularul de activitate vor monitoriza realizarea într-o perioadă rezonabilă a măsurilor dispuse în urma fiecărei inspecții.

II.1. Confidențialitate

Potrivit dispozițiilor legale, titularii de activitate sunt obligați să asiste autoritățile competente având atribuții de inspecție, punându-le la dispoziție toate datele și informațiile proprii, inclusiv documentele relevante, să le faciliteze controlul activităților desfășurate în incinta obiectivului, în condițiile respectării prevederilor legale privind confidențialitatea.

II.2. Tipuri de inspecție

Inspecțiile sunt parțiale sau integrale, întrucât acestea cuprind diverse domenii de specialitate ale căror responsabilități sunt reglementate în mod diferit, prin dispoziții legale specifice. Autoritățile competente inspectează împreună sau independent, în funcție de obiectivul stabilit/programat. Autoritatea conducătoare, pe parcursul efectuării inspecției, este stabilită în funcție de tematica acesteia. Inspecțiile parțiale sau integrale se clasifică după cum urmează:

1. inspecție planificată:

1.1. generală (de rutină), nu presupune o pregătire în detaliu:

1.1.1. nu este necesar să fie anunțată în prealabil printr-o scrisoare formală; un simplu telefon este suficient, excepție făcând cazul unei inspecții neanunțate;

1.1.2. durata pe amplasament este scurtă, de circa o jumătate de zi și foarte rar de maximum o zi;

1.1.3. activitatea se desfășoară în mai puțin de două zile, inclusiv pregătirea, inspecția pe amplasament și elaborarea raportului de inspecție;

1.1.4. se verifică instalațiile, măsurile tehnice, procesul de analiză sistematică a riscurilor și implementarea efectivă a măsurilor de securitate;

1.2. detaliată (procedura are 3 faze: pregătire, execuție/desfășurare, urmărire/monitorizare):

1.2.1. în mod obligatoriu se anunță în scris;

1.2.2. este obligatorie disponibilitatea la data fixată pentru inspecție a reprezentanților titularului de activitate, a documentelor, echipamentului de măsurare și testare;

1.2.3. durata este de circa 2—3 zile, inclusiv pregătirea, inspecția la obiectiv și scrierea raportului de inspecție, exclusiv urmărirea/monitorizarea;

2. inspecție neplanificată:

2.1. specială (justificată de evenimente neprevăzute) în caz de:

2.1.1. accident — după producerea unui accident major autoritățile competente au obligația să urmărească:

— colectarea prin inspecție (investigație sau orice altă metodă adecvată) a informațiilor necesare pentru o analiză completă a aspectelor tehnice, organizatorice și manageriale ale accidentului major;

— luarea măsurilor de intervenție și remediere necesare, urgente, pe termen scurt, mediu și lung, de către titularul de activitate;

— implementarea de măsuri preventive viitoare;

— diseminarea informațiilor și experienței acumulate ca urmare a unor accidente în scopul prevenirii repetării unor accidente similare; acestea sunt utile și în etapa de revizuire a programului general de inspecții;

2.1.2. reclamații;

2.1.3. cereri pentru modificări de acte reglementare;

2.1.4. încetarea activității;

2.2. neanunțată:

2.2.1. inspecția implementării efective a măsurilor de securitate;

2.2.2. inspecția inițiată de un risc specific prezent — se examinează sistematic, dacă:

— riscul a fost analizat în mod adecvat de titularul de activitate;

— au fost identificate măsuri adecvate operative de control, de prevenire și de limitare;

— măsurile luate au fost implementate integral;

— integritatea acestor măsuri este controlată de SMS.

II.3. Domeniul de aplicare:

1. obiectivele care intră sub incidența H.G. nr. 95/2003, cu modificările și completările ulterioare, în general: întreprinderi chimice, metalurgice, de impregnare a lemnului, farmaceutice, de prelucrare a celulozei și hârtiei, rafinării, producători de explozibili, fabrici de azot și oxigen, de vopsele, de producere a polimerilor, instalații mari de ardere etc.;

2. se vor avea în vedere nivelurile de protecție pentru prevenirea accidentelor majore, după cum urmează:

— proiectare de procese;

— sisteme de alarmare, supraveghere operator, operare manuală;

— decuplare automată a procesului;

— protecție mecanică;

— protecție fizică;

— plan intern de urgență (PIU);

— plan extern de urgență (PEU).

III. Autorități

Autoritățile competente având atribuții de inspecție, responsabile cu implementarea prevederilor legislației în vigoare privind controlul activităților care prezintă pericole de accidente majore în care sunt implicate substanțe periculoase sunt secretariatele de risc din cadrul autorităților de protecție a mediului, conform Ordinului ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 251/2005, precum și alte autorități având atribuții de control potrivit dispozițiilor legale.

IV. Structura și responsabilitățile echipei de inspecție

Este obligatoriu ca inspectorii să demonstreze:

— capacitatea de a emite concluzii în mod independent și obiectiv cu privire la rezultatele inspecției;

— responsabilitate, rigurozitate, obiectivitate și imparțialitate în evaluarea conformității;

— discreție, respect și diplomatie pe parcursul inspecției;

— atitudine de dialog, constructivă și adecvată cu personalul obiectivului;

— capacitate de comunicare și de adaptare în funcție de persoană sau de situațiile concrete;

— capacitate de analiză și sinteză a informației.

Inspectorii vor dispune de cunoștințe privind:

— sistemele de management al securității și tehnicile de audit al acestora;

— normele, ghidurile și legislația de referință ce urmează să fie utilizată pentru evaluarea conformității;

— caracteristicile și specificațiile proceselor, operațiilor, inclusiv aspectele tehnice relaționale cu obiectivul ce urmează să fie inspectat;

— sistemele de securitate ale: proceselor, depozitării, manipulării, transportului substanțelor periculoase etc.;

— modelele previzibile ale consecințelor accidentelor.

Echipa de inspecție va fi constituită din cel puțin două persoane, cu scopul de a dispune de mai multe opinii și puncte de vedere.

Pentru fiecare inspecție se va determina numărul optim de inspectori, în funcție de tematica prestabilită și de caracteristicile specifice ale obiectivului de inspectat.

Inspectorii sunt autorizați să:

- solicite toate informațiile necesare;
- inspecteze instalațiile;
- execute toate verificările necesare, inclusiv pe bază de interviuri;
- facă recomandări și atenționări pe baza dispozițiilor legale;
- inițieze acțiuni legale;
- inițieze interzicerea funcționării sau a punerii în funcțiune a instalației/obiectivului, conform dispozițiilor legale.

Responsabilitățile echipei înainte de inspecție:

- cunoașterea rolului și obligațiilor față de inspecția ce urmează să fie realizată;
- cunoașterea programului de inspecție și a criteriilor de evaluare ce vor fi aplicate;
- solicitarea și analiza informațiilor privind instalațiile, procesele, echipamentele, sistemele de securitate și de management al securității, implementate în obiectivul ce urmează să fie inspectat;
- selectarea informațiilor suficiente și relevante pentru efectuarea inspecției;
- cunoașterea legislației în vigoare față de care se va evalua conformitatea.

Responsabilitățile echipei în timpul inspecției:

- respectarea pe amplasament a normelor de protecție stabilite de titular;
- verificarea fiabilității și valabilității informațiilor;
- îndeplinirea obiectivelor stabilite și respectarea programului de inspecție;
- consemnarea dificultăților întâmpinate în cadrul obiectivului privind accesul la instalații sau punerea la dispoziție a informațiilor necesare, a documentelor sau a personalului;
- analiza datelor și informațiilor pentru formularea concluziilor cu privire la securitatea obiectivului;
- promovarea conformării.

Responsabilitățile echipei după inspecție:

- evaluarea tuturor aspectelor stabilite în programul de inspecție și a deficiențelor identificate în conformitate cu legislația în vigoare;
- luarea măsurilor legale susținute de dovezi adecvate;
- promovarea conformării.

Dacă două sau mai multe autorități decid să desfășoare împreună o inspecție, autoritatea coordonatoare va fi stabilită în funcție de tematica acesteia. În urma inspecției, rapoartele și acțiunile de urmărire a implementării măsurilor vor fi coordonate. Dacă două sau mai multe autorități inspectează același obiectiv în momente diferite, sunt necesare colaborarea și schimbul de informații între acestea.

În procesul de inspecție, după caz, vor fi implicați experți externi autorizați pe domenii specifice, după cum urmează:

1. proiectarea instalațiilor, componentelor instalațiilor, aparatelor, conductelor și a părților similare, din punctul de vedere al rezistenței, dimensionării etc., luându-se în considerare în special solicitările care apar în cazul funcționării defectuoase;

2. construirea instalațiilor, a părților de instalații și asigurarea calității construcției;

3. managementul tehnic de proces;
4. mentenanța instalațiilor;
5. verificarea și evaluarea materialelor;
6. alimentarea cu energie și alte utilități;
7. electrotehnică;
8. tehnica de măsurare, de control și reglare, tehnica de control al procesului (executare hard și soft, exploatare și verificare);
9. metode sistematice de analiză a pericolelor;
10. proprietăți chimice, fizice, toxice pentru om și medii ale substanțelor și preparatelor;
11. efectele accidentelor, evaluarea pagubelor sau defecțiunilor în funcționarea conformă;
12. planurile obiectivului de alarmare și apărare împotriva pericolelor;
13. protecția împotriva incendiilor;
14. protecția împotriva exploziilor;
15. managementul securității și organizarea exploatarei (dezbateră problematice organizatorice și specifice managementului).

Autoritatea competentă, după caz, în colaborare cu titularul de activitate, va desemna experți externi pentru participare în echipa de inspectori, asigurând realizarea obiectivelor inspecției. Desemnarea experților externi va respecta principiul evitării conflictului de interese. Expertul va prezenta în mod obligatoriu autorității un raport, la un termen stabilit de comun acord la încheierea inspecției. Responsabilitatea privind corectitudinea concluziilor raportului revine exclusiv expertului extern. Costurile pentru experții externi vor fi suportate de titularul de activitate, potrivit dispozițiilor legale.

V. Fazele inspecției

V.1. Planificarea activității de inspecție

Planificarea inspecțiilor va avea în vedere în mod obligatoriu toate obiectivele care desfășoară activități cu risc de producere a unor accidente majore în care sunt implicate substanțe periculoase.

Programul de inspecții va fi conceput astfel încât să permită efectuarea unor verificări sistematice și planificate ale sistemelor tehnologice, organizatorice și manageriale ale obiectivelor cu risc de producere a unor accidente majore. Programul de inspecții se va întocmi la nivel local și se vor lua în considerare:

1. prevederile H.G. nr. 95/2003, cu modificările și completările ulterioare, prioritățile locale, rezultate în urma evaluării sistematice a pericolelor generate de producerea unor accidente majore în obiectivele vizate, datele și informațiile obținute din inspecțiile/verificările anterioare sau din alte surse de informare și locațiile unde inspecția este de strictă necesitate;
2. stabilirea priorităților de inspecție pentru obiective/instalații se face pe baza următoarelor elemente:
 - considerarea și evaluarea pericolelor/riscurilor potențiale;
 - mărirea și complexitatea obiectivului;
 - analiza raportului de securitate;
 - experiența acumulată în urma accidentelor, incidentelor sau avariilor produse în instalații similare;
 - experiența acumulată în urma inspecțiilor anterioare;
 - experiența acumulată din evaluarea rapoartelor și a documentațiilor legate de obținerea actelor de reglementare;

- raportarea incidentelor, avariilor și accidentelor majore;
- reclamațiile primite;
- noile informații științifice și tehnice;
- schimbarea titularului de activitate;
- raportarea modificărilor, reconstrucției, extinderii instalațiilor etc.;
- modificările majore ale schemei de personal;
- coeficientul de prag al cantității de substanțe;
- parametrii de exploatare cu risc: temperatura înaltă, presiunea mare, exotermia etc.;
- complexitatea și tipul proceselor;
- capacitatea;
- certificările și expertizele existente (aria de verificare se reduce dacă obiectivul este certificat, de exemplu: după EMAS, ISO 14000 etc.);
- condițiile și recomandările din expertize;

– vecinătățile/apropierea de obiective/zonă protejate, inclusiv sursele de pericole generate de acestea (inundații, alunecări de teren etc.);

– calitatea supravegherii de către titularul de activitate a obiectivelor.

Programul de inspecții va cuprinde cel puțin următoarele rubrici:

- denumirea obiectivului/instalației, după caz;
- încadrarea obiectivului: risc minor sau risc major;
- scopul, tematica;
- echipa de inspecție;
- autoritatea coordonatoare;
- termenul de inspecție;
- durata.

Pentru întocmirea programului de inspecții se va folosi procedura de calcul al intervalului de timp dintre două inspecții consecutive, calculat în ani (tabelul nr. 2), prezentată în tabelele nr. 1 și 2, pentru fiecare obiectiv.

Tabelul nr. 1*)

1. Evaluarea sistematică a pericolelor de producere a accidentelor				
1.1 Denumire substanță:				
1.1.1 Cantitate substanță(tone):				
>2x Col. 3	10	>= Col. 3	8	
>= Col. 2	6	< Col. 2	4	
1.1.2 Stare, caracteristici:				
gazoasă, lichefiată sub presiune	10	deasupra punctului de fierbere	8	
congelată	6	lichidă	4	
solidă, diluată, adsorbită	2			
1.2 Pericol de incendiu				
cu potențial exploziv / foarte inflamabil	10	ușor inflamabil	8	
inflamabil	6	întreține focul	4	
nu se aplică	0			
1.3 Potențial				
foarte toxic	10	toxic	8	
cancerigen	6	periculos pentru organisme acvatice	4	
nu se aplică	0			
1.4 Mod de acțiune				
inhalare	10	piele	8	
altele(ex: ecotoxicitate)	6	înghițire	4	
nu se aplică	0			
Suma 1				
1.5 Sistemul de supraveghere a emisiilor				
Dacă există diferite sisteme se ia în considerare clasificarea cea mai critică(punctaj minim).				
sisteme automate	10	personal permanent	7	
patrulări personal de lucru	5	patrulări personal pază	2	
întâmplare	1			
Suma 2				
Suma 1 - Suma 2 = Suma 3				

*) Tabelul nr. 1 este reprodus în facsimil.

NOTA:

- La fiecare subpunct privind substanța/categoria de substanțe se completează caracteristica punctată maxim - în rubrica alăturată, sau dacă nu sunt cunoscute caracteristicile se ia în considerare clasificarea cea mai critică.
- Col. 2 și Col. 3 sunt coloanele 2 și 3 din tabellele nr.1 și nr. 3, ANEXA Nr. 2, H.G. nr. 95/2003
- Suma 1, Suma 2 și Suma 3 se calculează pentru fiecare substanță notificată.
- Pentru calculele ulterioare se va reține Suma 3 maximă

2. Protecția împotriva pericolelor					
2.1 Pompieri					
pompieri obiectiv(24h)	10		pompieri obiectiv(<24h)	7	
pompieri profesioniști și personal obiectiv	6		pompieri profesioniști	5	
pompieri voluntari și personal obiectiv	2		pompieri voluntari	1	
Suma 4					

Suma 3 maximă - Suma 4 = Suma 5

3. Instalație					
3.1 Personal prezent					
24 h	1		< 24 h	2	
3.2 Conducerea procesului					
continuă	3		cvasicontinuă	5	
discontinuuă	8				
3.3 Tipul construcției					
container	0		instalație în aer liber	3	
instalație în aer liber acoperită	5		instalație cu carcasă	8	
3.4 Tip de instalație					
depozit	3		producție	5	
producție și depozit	8				
Suma 6					

4. Vecinătăți(distanța în metri)					
4.1 Obiectiv/instalație învecinată					
Nume:					
Strada:			tip instalație:		
>1000	0		500 - 999	3	
200 - 499	6		50 - 199	11	
< 50	17				
4.2 Obiective ce trebuie protejate în mod special					
4.2.1 Zona de locuit					
>1000	0		500 - 999	3	
200 - 499	6		50 - 199	11	
< 50	17				
4.2.2 Școală, grădiniță, spital, azil de bătrâni, loc public de adunare					
>1000	0		500 - 999	3	
200 - 499	6		50 - 199	11	
< 50	17				
4.3 Căi de circulație în afara obiectivului					
4.3.1 Căi acvatice					
>1000	0		500 - 999	3	
200 - 499	6		50 - 199	11	
< 50	17				
4.3.2 Cale ferată					
>1000	0		500 - 999	3	

200 - 499	6		50 - 199	11	
< 50	17				
4.3.3 Autostrăzi, străzi					
>1000	0		500 - 999	3	
200 - 499	6		50 - 199	11	
< 50	17				
4.3.4 Căi de acces aviatice, aeroporturi					
>1000	0		500 - 999	3	
200 - 499	6		50 - 199	11	
< 50	17				
4.4 Alte împrejurimi					
4.4.1 Fire de telegraf, fire de înaltă tensiune	1				
4.4.2 pericol de alunecări de teren	2				
4.4.3 nu se aplică	0				
				Suma 7	
Suma 6 + Suma 7 = Suma 8					

NOTA:

- La fiecare subpunct se completează cu punctajul corespunzător în rubrica alăturată, sau dacă nu sunt cunoscute caracteristicile se ia în considerare clasificarea cea mai critică.

Tabelul nr. 2*)

Suma 5 \ Suma 8	0-5	6-10	11-15	16-20	21-25	26-30	31-35	36-40	41-45	46-50
f. slab(10-34)	5	5	5	4	4	4	3	3	3	2
slab(35-54)	5	5	4	4	4	3	3	3	2	1.5
scăzut(55-70)	5	4	4	3	3	3	2.5	2	2	1.5
mediu(71-100)	4	4	3	3	2.5	2	2	1.5	1	1
puternic(101-135)	4	3	3	2.5	2	1.5	1.5	1	1	1
considerabil(>135)	3	3	2.5	2	1.5	1.5	1	1	1	<1

La intersecția valorilor calculate pentru "Suma 8" și "Suma 5" se obține intervalul de timp dintre două inspecții consecutive, exprimat în ani(Tabel nr. 2).

În cazul în care programul de inspecții nu este elaborat pe baza evaluării sistematice a pericolelor, prezentată anterior, acesta va include pentru fiecare obiectiv cu risc major cel puțin o inspecție la un interval de douăsprezece luni(H.G. nr. 95/2003).

V.2. Pregătirea inspecției

Pregătirea inspecției va avea în vedere următoarele etape:

- definirea sistemului de referință al inspecției — domeniul specific, legislație, documentații etc.;
- stabilirea/detaliera scopului, alegerea tematicii;
- întâlniri ale inspectorilor și distribuirea sarcinilor;
- pregătirea chestionarului de verificare, inclusiv a întrebărilor specifice;
- elaborarea și transmiterea către titularul de activitate a scrisorii de notificare, după caz;

— pregătirea formularelor.

Chestionarul de verificare are drept scop determinarea metodelor și practicilor utilizate în obiectiv, evaluarea modului în care sunt acestea monitorizate și reprezintă o oportunitate pentru titularul de activitate, în sensul lămuririi unor aspecte legate de managementul securității.

Metoda utilizată este elaborarea unui chestionar de întrebări selectate dintr-o listă de întrebări posibile, pe care inspectorul o modifică, după caz, în funcție de fiecare situație.

*) Tabelul nr. 2 este reprodus în facsimil.

Scrisoarea de notificare este transmisă titularului de activitate cu aproximativ 3 săptămâni în avans și conține:

- temele selectate;
- participarea necesară;
- contactele, documentele, mijloacele de control sau de testare etc.

Chestionarul de verificare este alcătuit din: domenii de analiză privind sistemul de management al securității și subiectele relevante privind verificarea sistemelor tehnologice.

V.2.1. *Domenii de analiză privind sistemul de management al securității*

1. „Politica de prevenire a accidentelor majore“

1.1. *Activități principale*

– Sunt stabilite, de către titularul de activitate, obiectivele prioritare: siguranța instalațiilor, protecția mediului și respectarea prevederilor legale din H.G. nr. 95/2003, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul obiectivelor generale?

– Există un acord scris, cu caracter obligatoriu pentru toți angajații obiectivului, de luare la cunoștință și respectare a politicii de prevenire a accidentelor majore?

– Sunt stabilite principiile de bază pentru atingerea obiectivelor PPAM?

– Se verifică periodic îndeplinirea obiectivelor PPAM?

– Sunt puse la dispoziție mijloace financiare și personal pentru îndeplinirea obiectivelor PPAM?

– Sunt în atenția titularului de activitate școlarizarea și perfecționarea angajaților în domeniul siguranței instalațiilor și al protecției mediului?

– Au fost transmise informații către autorități și public?

– Cum se asigură obiectivul privind „siguranța“ în PPAM?

– Are „siguranța instalațiilor“ prioritate în comparație cu celelalte obiective?

– Sunt suficiente mijloacele financiare și personalul destinat siguranței instalațiilor, avându-se în vedere potențialul de pericol al obiectivului/instalației?

1.2. *Flux de informații*

– Ce reglementări există privind aducerea la cunoștință a PPAM personalului angajat al obiectivului, respectiv celui subcontractant? Cine este responsabil în acest sens?

– Cunoaște personalul angajat PPAM? Cum se poate verifica/asigura acest lucru?

– Au angajații acces în orice moment la ultima variantă a PPAM, de exemplu prin afișarea acestuia la un panou de informare?

– Cum se poate demonstra că ultima variantă de PPAM este actualizată?

– Există angajați responsabili cu asigurarea accesului la informații?

– Se indică noilor angajați unde se pot informa? Cine este răspunzător pentru acest lucru?

1.3. *Implementarea PPAM*

– Cum se realizează implementarea PPAM în cadrul obiectivului? Cine răspunde?

– Există reglementări interne cu privire la aplicarea PPAM ca norme de siguranță pentru obiectiv? Există pentru aceasta o metodă sistematică? Pe ce se bazează aceasta (de exemplu, potențialul de risc al substanțelor)? Cine răspunde?

– Cum se asigură aplicarea tuturor aspectelor PPAM? Cine răspunde?

– Cum este implementată modificarea PPAM în normele de siguranță? Cine răspunde?

– Cum se desfășoară implicarea angajaților în implementarea PPAM?

– Există pentru aceasta un sistem de sugestii? Cum arată acesta?; există un sistem de stimulare a sugestiilor (nemateriale, financiare)?

– PPAM face obiectul discuțiilor periodice dintre angajați în cadrul obiectivului?

– Există sancțiuni pentru nerespectarea principiilor de bază ale PPAM?

– Ce sancțiuni? Se aplică acestea pe toate nivelurile ierarhice?

1.4. *Cadrul financiar al siguranței instalațiilor*

– Care este sistemul financiar referitor la siguranța instalațiilor?

– Există un buget determinat pentru domeniul siguranței instalațiilor? Cum se stabilește acesta?

– Se iau în considerare atât costurile periodice, cât și cheltuielile speciale (de exemplu: investiții, mijloace financiare ce se pot obține rapid)?

2. „Organizare și personal“

2.1. *Responsabilități, competențe*

– Există un acord scris cu privire la responsabilități, de exemplu, prin intermediul organigramelor, descrierea funcției (prezentarea structurii organizatorice a obiectivului)?

– Are loc o alocare a funcțiilor, responsabilităților și competențelor până la nivelul instalațiilor?

– Sunt obligațiile stabilite pe linie ierarhică până la nivelul personalului de deservire?

– Cum este prevăzut raportul dintre diferitele unități ale organizației (de exemplu, dintre titularul de activitate și șefii de secție)?

– Există particularități în ceea ce privește răspunderea (de exemplu, responsabil pe zonă)?

– Există responsabil cu: protecția împotriva emisiilor, avariilor/incidentelor, siguranța obiectivului, unitatea de pompieri etc.?

– În ce mod sunt integrați în organizație responsabili desemnați (de exemplu, responsabilul cu protecția împotriva emisiilor, responsabilul cu avarii/incidente)?

– Cum se integrează responsabilitățile speciale în cadrul întregii organizații (de exemplu, titularul de activitate, responsabilul pe zonă)?

– Sunt reglementate clar punctele de interferență dintre responsabilități?

– Ce posibilități de informare și acțiune are personalul angajat cu privire la deciziile scrise ale responsabilului (de exemplu, posibilități ale personalului angajat de depunere a

plângerilor în cazul nerespectării reglementărilor de către superiori)?

— Sunt responsabilitățile în domeniul securității reglementate clar, în scris și stabilite pe persoane?

— Este asigurat faptul că deficiențele în alocarea responsabilităților și competențelor vor fi recunoscute și eliminate?

— Cum sunt recunoscute deficiențele și cine este responsabil?

— Se organizează controale privind siguranța instalațiilor (ciclu, continuarea aplicării măsurilor, documentare etc.)?

2.2. Angajarea și alocarea de personal

— Angajarea și alocarea personalului se desfășoară în funcție de specificul instalațiilor, avându-se în vedere siguranța acestora?

— Ce reglementări privind angajarea și alocarea personalului există? Cum se desfășoară alocarea posturilor noi, respectiv a posturilor ce trebuie reocupate? Există o situație a evoluției ocupării posturilor? De exemplu, se apelează la înlocuitori?

— Există o descriere a posturilor pentru toate nivelurile ierarhice și toate activitățile, începând cu comitetul de conducere și terminând cu muncitorii?

— Au fost numiți, respectiv desemnați responsabili pentru angajarea și alocarea personalului adecvat? De exemplu, comisii?

— Există criterii stabilite, conform cărora au loc angajarea și alocarea personalului, de exemplu: pregătire necesară, experiență, responsabilități etc.? Sunt acestea verificate periodic?

— Au loc o verificare a aptitudinilor personalului pentru sarcini noi și o verificare periodică a locului de muncă?

— Cum este reglementat necesarul de personal, avându-se în vedere importanța siguranței instalațiilor? Ce criterii pentru stabilirea necesarului de personal există?

— Cum are loc stabilirea necesarului de personal pentru ca acesta să fie considerat suficient?

— Cine este responsabil pentru aceasta?

— Ce criterii se folosesc pentru stabilirea numărului de angajați?

— În ce măsură sunt luate în considerare la stabilirea numărului de angajați operarea neconformă cu dispozițiile, pentru perioadele de predare/primire, concediile medicale și de odihnă?

— A fost stabilit un număr minim de angajați și pe ce se bazează aceasta: activitate, instalație, componente ale instalației, indici?

— Ce se întâmplă în cazul în care numărul minim de angajați nu este atins (schimb de personal — este asigurată o realocare a competențelor personalului pentru soluționarea problemelor; pornirea instalației, a componentelor acesteia)?

— Sunt implicați suficienți angajați pentru a îndeplini toate atribuțiile fără probleme, corespunzător aptitudinilor fiecăruia?

— Dacă numai o persoană este desemnată pentru domeniul de activitate „securitate”, i se oferă acesteia

posibilitatea să apeleze la angajați instruiți corespunzător domeniului din alte zone ale obiectivului sau la angajați ai altor firme?

— Responsabilii cu securitatea au la dispoziție timp suficient din programul de lucru pentru: supervizarea activităților la locul de operare, activități operative (de exemplu, înregistrarea parametrilor de funcționare), sarcini speciale (de exemplu, responsabil cu substanțele periculoase, cu protecția mediului), activități administrative (de exemplu, elaborarea rapoartelor) și activități de instruire?

— Responsabilii cu securitatea efectuează inspecții din proprie inițiativă sau la cerere?

— Responsabilii cu securitatea sunt prezenți la locul de desfășurare a activităților de întreținere, precum și la locul de apariție a perturbațiilor în funcționare sau la locul desfășurării reparațiilor?

— Pe ce considerente se bazează desemnarea responsabililor pe instalații (de exemplu, asemănarea mare între instalații)?

— Pot fi îndeplinite atribuțiile responsabililor prin delegarea acestora colaboratorilor?

— Este acest lucru compatibil cu sensul și scopul responsabililor (de exemplu, pe perioada efectuării controlului, instruirii, școlarizării etc.)?

— Sunt prevăzute roluri duble pentru responsabili (de exemplu, responsabilitatea privind exploatarea instalațiilor pentru protecția mediului, pe de o parte, și obligații de supervizare, de intervenție și de control, pe de altă parte)?

— Este responsabilul pentru avarii/incidente și protecția împotriva emisiilor implicat activ în cazul apariției perturbațiilor în funcționare? Are în atribuții realizarea rapoartelor referitoare la perturbații în funcționare și stabilirea măsurilor în colaborare cu alte unități?

— Există un model de soluționare a conflictelor, pentru cazul unui conflict cu o altă unitate, apărut ca urmare a aplicării măsurilor corective, astfel încât persoanele cu funcții superioare să fie informate permanent? A apărut vreodată o astfel de situație?

— Poate titularul de activitate să demonstreze că factorul uman a fost luat în considerare la stabilirea măsurilor de prevenire a accidentelor majore și de limitare a consecințelor acestora?

— Poate titularul de activitate să demonstreze că sunt identificate nevoile de instruire și că acestea sunt realizate?

— Poate titularul de activitate să prezinte înregistrări cu personalul care a beneficiat de instruire, precum și programele și materialele utilizate în cadrul acestor cursuri de instruire?

— Poate titularul de activitate să prezinte dispozițiile organizatorice realizate în scopul respectării reglementărilor și codurilor de bune practici relevante? Sunt acestea incluse în fișa postului de manager?

2.3. Comisii de siguranță

— Ce comisii de siguranță există? Ce reglementări privind convocarea comisiilor de siguranță există?

— Sunt responsabilitățile comisiilor clar reglementate?

— Responsabilii competenți pot fi chiar membrii conducerii obiectivului respectiv? În competența conducerii comisiei intră și convocarea membrilor comisiei?

— Ce reglementări există cu privire la aplicarea deciziilor luate de comisiile de siguranță?

— Sunt competențele conducerii clar reglementate privind aplicarea măsurilor?

— Sunt verificate măsurile aplicate de inginerul-șef al unității sau de către specialiștii în siguranță? Se fac verificări prin sondaj? Participă conducerea obiectivului?

2.4. Acomodare, școlarizare, perfecționare

— În cazul noilor angajări de personal are loc inițial o informare referitoare la PPAM/SMS, respectiv la conceptul obiectivului privind securitatea?

— Există un coordonator responsabil pentru persoana nou-angajată, în cazul în care aceasta cere lămuriri? Pe ce perioadă? I se acordă acestuia timpul necesar pentru această problemă (eliberare de alte atribuții)?

— Există un plan intern de acomodare, gradat în funcție de atribuțiile pe care noul angajat le preia?

— Cine este responsabil pentru desfășurarea în bune condiții a aspectelor menționate anterior? Există în acest sens o documentație?

— În cazul colaboratorilor pentru activități noi, cum se realizează acomodarea (imediat, cu responsabilități proprii, etape de tranziție, pe ce perioadă, există persoane de contact)?

— Cum poate fi absolvit un curs de familiarizare cu noile sarcini?

— Există șanse de perfecționare în cadrul firmei?

— Există un plan de perfecționare pentru fiecare angajat?

— Pe ce criterii se bazează planul de perfecționare?

— Are loc o analiză a necesarului de perfecționare a angajaților (la intervale regulate)?

— Există instrucțiuni suplimentare, de exemplu, în cazul modificărilor, perturbațiilor, accidentelor legate de instalație?

— Cum este asigurată participarea tuturor angajaților la cursurile de perfecționare?

— Are loc o documentare a activității de perfecționare?

— Sunt clar și distinct reglementate responsabilitățile și competențele cu privire la punctele menționate anterior?

— Sunt oferite resurse financiare și de timp astfel încât, pentru probleme referitoare la securitate, angajații să poată participa la seminarii oferite de firme externe, care au ca temă siguranța instalațiilor?

— De câte ori pe an și de câte ori pentru fiecare angajat (1—2 ori/an)?

2.5. Prevederi, norme, reglementări (interne)

1. Ce prevederi, norme, reglementări interne există în cadrul obiectivului?

2. Ce norme specifice există în obiectiv?

3. Sunt normele diferite în ceea ce privește obligativitatea? Dacă da, ce obligații implică fiecare normă?

4. Se poate stabili o structură a normelor pe etape ierarhice? Sunt cuprinse în acestea:

— norme cu obligativitate generală (cerințe ale reglementărilor legale, în special din domeniul protecției muncii, protecției mediului și siguranței instalațiilor)?

— norme a căror obligativitate depinde de domeniul de aplicare?

— sunt permise abateri atâta timp cât acestea sunt necesare din punctul de vedere tehnic sau economic și acestea sunt echivalente din punctul de vedere al securității?

— norme cu informații referitoare la soluții uzuale și verificate pentru diferite probleme de natură tehnică (acestea au caracter de recomandări)?

— norme referitoare la domenii individuale de specializare, de exemplu, norme privind măsurarea, controlul și reglarea?

5. Este prevăzută aria de reglementare în așa fel încât să:

— acopere toate punctele PPAM/SMS?

— ia în considerare domeniul siguranței instalațiilor?

— fie accesibilă pentru toți angajații, din punctul de vedere al răspândirii?

— fie pe înțelesul tuturor angajaților?

— fie aplicabilă imediat?

— fie continuu actualizată?

2.6. Flux de informații

1. Ce reglementări referitoare la fluxul de informații (cu privire la legile referitoare la probleme de siguranță, prevederi și regulamente) sunt prevăzute pentru obiectiv și în cadrul obiectivului?

2. Este asigurată actualizarea continuă a informațiilor privind legislația și reglementările interne prin reviste de specialitate sau CD-ROM-uri etc.?

3. Responsabilii participă în mod obligatoriu la seminarii relevante și la comisii?

4. Ce departamente sunt responsabile cu stabilirea, actualizarea și transmiterea către unități a reglementărilor legale și tehnice? Ce mijloace/metode sunt utilizate pentru transmiterea informațiilor (note informative, ședințe cu participarea conducerii unității și a conducerii activităților de producție, baze de date)?

5. Este reglementat fluxul de informații în cadrul obiectivului în ceea ce privește transmiterea informațiilor referitoare la descoperirile de ultimă oră din domeniul siguranței instalațiilor?

6. Ce metode sunt folosite pentru asigurarea unui schimb periodic de experiență în cadrul firmei?

7. Există reguli cu caracter obligatoriu în ceea ce privește conținutul și frecvența acestora?

8. Se folosesc următoarele metode pentru realizarea schimbului de experiență:

— ședințe de stabilire a obiectivelor?

— ședințe de conducere?

— ședințe ale conducerii pe domenii de activitate?

— grupuri de cercetare?

— discuții între conducerile departamentelor?

— vizite ale sectoarelor obiectivului împreună cu șeful de sector, inginerul-șef?

— programe de producție?

— discuții pe teme de producție cu șeful de sector, inginerul-șef?

— discuții referitoare la activitățile de reparații?

— discuții ale conducerii obiectivului?

— discuții la schimbul de tură?

9. Există comisii speciale (de exemplu, pentru protecția muncii) pentru discutarea problemelor referitoare la securitate?

10. Ce importanță se acordă în cadrul obiectivului sugestiilor privind ameliorarea siguranței instalațiilor și protecția mediului înconjurător? Sunt acestea considerate mai importante decât sugestiile de ameliorare din sfera economică?

3. „Identificarea și evaluarea pericolelor și incidentelor“

3.1. Desfășurarea analizei pericolelor

1. Ce metode sistematice se aplică:

— liste de verificare?

— metoda — HAZOP?

— metoda matricei (metoda inductivă de analiză a pericolelor — Metoda Zürich)?

— metoda indexului Dow (model pentru estimarea potențialului de distrugere materială produsă de instalații și procese chimice prin incendiu și explozie)?

2. Există criterii pentru determinarea aplicabilității metodelor:

— în funcție de specificul metodei?

— în funcție de potențialul de pericolozitate (de exemplu, se depășește o anumită cantitate de substanță)?

3. Cum se stabilește aria de analiză?

4. Se permite operarea neconformă cu reglementările; în ce situații?

5. Cum se asigură caracterul de actualitate a metodei ce urmează să fie aplicată?

6. Cine este responsabil cu alegerea persoanelor care urmează să fie implicate?

7. După ce criterii sunt selectate persoanele care urmează să fie implicate, de exemplu, după cunoștințe referitoare la:

— instalație (tehnologia instalației)?

— proces?

— substanțe?

— metoda ce urmează a fi aplicată?

— măsuri de protecție speciale (de exemplu, tehnica conducerii procesului, protecția împotriva incendiilor și exploziilor, controlul poluării apelor etc.)?

8. În ce condiții au loc identificarea și evaluarea potențialelor pericole, de exemplu, în cazul:

— dezvoltării proceselor?

— reproiectării?

— modificării instalației?

— perturbațiilor în operare, incidentelor?

— activităților de întreținere?

— situațiilor de operare ieșite din comun?

9. Cine este responsabil pentru respectarea termenelor stabilite pentru identificarea și evaluarea potențialelor pericole?

10. Are loc o verificare periodică (de exemplu, o dată la 2 ani) cu privire la termenele stabilite pentru identificarea și evaluarea pericolelor potențiale? Cine este responsabil pentru aceasta?

11. Cum se realizează documentarea privind identificarea și evaluarea potențialelor pericole?

12. Pe ce durată se păstrează documentația?

13. Cine este responsabil pentru documentație?

14. Pentru activitățile selectate de inspector poate titularul de activitate să:

— identifice pericolele?

— identifice evenimentele și scenariile care pot conduce la un accident major?

— specifice elementele critice privind securitatea pentru o analiză sistematică a riscului?

— prezinte măsurile luate?

— justifice de ce măsurile luate sunt considerate corespunzătoare, inclusiv legătura cu criteriile analizei de risc?

15. Titularul de activitate poate demonstra că justificarea măsurilor include:

— legătura dintre pericolele de accident major identificate și măsurile luate?

— o abordare ierarhizată în selectarea măsurilor (de exemplu, pericolele trebuie evitate sau reduse la sursă, prin aplicarea practicilor normale de siguranță)?

— dovada că măsurile prevăzute previn în mod rezonabil avariile previzibile, care pot conduce la accidente majore?

16. Titularul de activitate identifică și evaluează periodic pericolele majore?

17. Poate explica titularul de activitate criteriile de analiză utilizate în stabilirea măsurilor preventive?

18. Poate demonstra titularul de activitate de ce criteriile utilizate sunt cele mai potrivite?

19. Are titularul de activitate o instruire generală privind diferitele criterii și standarde (precum: cele mai bune tehnologii disponibile, coduri de bune practici inginerești, matrici sau criterii de evaluare calitativă sau cantitativă a riscului etc.)?

20. Poate titularul de activitate să demonstreze că în timpul aplicării măsurilor de prevenire și limitare comportamentul uman este previzibil și rezonabil?

21. Poate titularul de activitate să demonstreze faptul că respectă reglementările și codurile de practică relevante?

22. Are titularul de activitate criterii speciale pentru a preciza gradul de redundanță, diversitate și separare, impuse de măsurile de prevenire, control și diminuare?

23. Are titularul de activitate criterii speciale definite pentru fiabilitatea/siguranța în funcționare a componentelor și a sistemelor?

24. Are titularul de activitate standarde definite privind deținerea de substanțe periculoase?

25. Poate titularul de activitate să demonstreze faptul că au fost determinate limitele de operare sigură a instalației și echipamentelor?

26. Poate titularul de activitate să demonstreze că:

— instalația a fost marcată pentru a limita riscurile din timpul operării, inspecției, testării, întreținerii, modificării, reparării și înlocuirii?

— utilitățile necesare pentru implementarea oricărei măsuri au siguranță în funcționare?

— au fost luate măsuri adecvate pentru evitarea și prevenirea scăpărilor de substanțe periculoase?

— toate cauzele directe și neprevăzute de accidente majore au fost luate în considerare la proiectarea instalației?

— structurile importante pentru securitate au fost proiectate în scopul de a asigura o integritate adecvată?

— structura instalației a fost proiectată pentru a rezista la încărcările din timpul operării normale, dar și în situații extreme?

— materialele de construcție utilizate în instalație sunt potrivite?

— la construcția instalației și sistemelor au fost aplicate coduri și standarde de proiectare adecvate (inclusiv cerințele de certificare)?

— este asigurată protecția instalației împotriva abaterilor care depășesc condițiile proiectate?

— sistemele de control au fost proiectate pentru a asigura securitatea instalației?

— sunt prevăzute sistemele de alarmare, inclusiv strategia de manipulare a alarmelor multiple în timpul operării anormale?

— sistemele care necesită interacțiune cu angajații au fost proiectate luându-se în considerare factorul uman?

— au fost implementate sisteme de identificare a zonelor unde sunt prezente substanțe toxice și inflamabile; proiectarea echipamentelor a luat în considerare riscurile?

— rezultatele investigării oricărei avarii/oricărui incident au fost analizate complet și corelate cu cauzele posibile de accident major, fiind urmate de măsuri de control adecvate?

3.2. Folosirea rezultatelor

1. Care este procedura pentru măsurile derivate din activitatea de identificare și evaluare a potențialelor pericole:

— rezultatele sunt făcute publice (în afara instalației sau a unității)?

— cine decide în ce medii va avea loc diseminarea?

— cine este responsabil cu publicarea?

4. „Supravegherea operării“

1. Există toate autorizațiile/acordurile pentru funcționare?

2. Poate titularul de activitate să demonstreze că procedurile de operare sigură stabilite sunt aplicabile în condiții normale și anormale de operare?

3. Poate titularul de activitate să demonstreze că procedurile de operare sigură acoperă cele mai importante riscuri din instalații?

4. Există proceduri de operare sigură pentru punerea în funcțiune, operare, inspecție, testare, întreținere și scoaterea din funcțiune?

5. Procedurile de operare sunt formulate simplu și inteligibil? Sunt disponibile procedurile într-un număr suficient de mare?

6. Poate titularul de activitate să demonstreze că limitele operării sigure a instalației și echipamentului nu vor fi depășite în timpul operării normale sau anormale?

7. Poate titularul de activitate să demonstreze că există proceduri pentru monitorizarea, înregistrarea și investigarea oricăror abateri de la limitele operării sigure?

8. Poate titularul de activitate să demonstreze că sistemele de control ale proceselor sunt adecvate, chiar în timpul situațiilor anormale de operare, și țin seama de limitele factorului uman?

9. Poate titularul de activitate să demonstreze că a stabilit o schemă de întreținere (preventivă) corespunzătoare pentru toate instalațiile și sistemele critice, în scopul de a preveni accidentele majore sau de a limita consecințele acestora, în special pentru:

— echipamentele amplasate în atmosferă periculoasă (inclusiv echipamentul electric)?

— indicatorii și sistemele de alarmă și control asociate securității?

— utilitățile necesare pentru operare sigură (electricitate, abur, apă etc.)?

— sistemele de evacuare?

— sistemele de presiune și alte rezervoare care conțin substanțe periculoase?

— sistemele de detecție a scurgerilor?

10. Există o listă cuprinzătoare a componentelor critice din punctul de vedere al securității (echipamente, materiale, structuri etc.)? Această listă se revizuieste periodic?

11. Poate titularul de activitate să demonstreze că sistemele și instalațiile critice din punctul de vedere al securității sunt examinate și testate la intervale de timp adecvate de către o persoană care are competența necesară?

12. Poate titularul de activitate să arate că are un sistem care analizează rezultatele examinărilor și întreținerilor periodice, inclusiv sistemul pentru investigații, reparații sau modernizări viitoare ale limitelor de operare sigură (dacă este necesar)?

13. Poate titularul de activitate să arate că procedurile de întreținere iau în considerare condițiile periculoase din interiorul mediului de muncă?

4.1. Instrucțiuni de muncă și operare

1. Ce instrucțiuni de operare sunt valabile și cine este răspunzător pentru stabilirea și modificarea acestora?

2. Există reglementări referitoare la stabilirea/modificarea instrucțiunilor de operare, a ghidului de utilizare a cazanului etc.? Sunt luate în considerare, la stabilirea instrucțiunilor, aspecte referitoare la protecția mediului înconjurător, protecția muncii și siguranța instalațiilor?

3. Este prevăzut consultantul pentru alcătuirea instrucțiunilor de operare? Are loc o verificare a instrucțiunilor de operare înainte ca acestea să fie puse în practică?

4. Sunt stabiliți responsabili cu adaptarea instrucțiunilor de operare la condițiile unității?

5. Există criterii referitoare la perioadele de efectuare a adaptării (de exemplu, o dată la jumătate de an, în cazul modificărilor importante)? Cine stabilește importanța?

6. Cum se realizează transmiterea către cei implicați a informațiilor referitoare la modificările efectuate?

7. Există verificări în ceea ce privește efectuarea modificărilor și ce menționează regulamentul în acest sens (perioadă, responsabiliti)?

8. Sunt instrucțiunile de operare simplu și inteligibil formulate? Sunt acestea disponibile într-un număr suficient de mare?

9. Conțin instrucțiunile de operare următoarele puncte:

— domeniul de activitate?

— denumirea substanței periculoase?

— pericole pentru om și mediul înconjurător (indicatori de risc, clase de pericole pentru mediu etc.)?

— măsuri de protecție, reguli de comportare, măsuri de igienă, comportament în caz de pericol, prim ajutor?

— eliminare adecvată a deșeurilor în caz de accident, scurgeri sau cazuri asemănătoare?

10. Se asigură actualizarea instrucțiunilor de operare? Se realizează acest lucru prin desemnarea clară a competențelor?

11. În cazul în care din partea personalului obiectivului se primește o sesizare/solicitare, neconcordanțele se înlătură eficient?

12. Se asigură cunoașterea instrucțiunilor de operare? Cum se realizează aceasta (elaborare clară, simplă, sondaj etc.)?

13. Ghidul de operare reglementează și situații speciale (pornire/oprire, funcționare, mentenanță, situații de urgență etc.)?

14. Se face referire și la pericole posibile, precum și la măsurile de precauție ce trebuie luate?

15. Este pregătit și instruit personalul operațional cu privire la procesul tehnologic al instalației la preluarea activității? Se verifică instructajul prin chestionare sau prin examinări scrise de scurtă durată?

16. Ce reglementări există privind schimbul de tură?

17. Se realizează fluxul de informații la schimbul de tură (de exemplu, printr-un proces-verbal de predare în care să fie trecute toate datele importante și modificările referitoare la instalație)? Procesul-verbal de predare conține o succesiune sigură a activităților de operare?

4.2. *Instructaj privind siguranța*

1. Poate titularul de activitate să prezinte sistemul organizatoric pentru documentarea și colectarea informațiilor legate de incidente sau avarii produse, precum și sistemul pentru implementarea experienței câștigate?

2. Poate titularul de activitate să prezinte sistemul organizatoric privind informațiile referitoare la descoperirile de ultimă oră din domeniul siguranței instalațiilor, informațiile desprinse din analiza accidentelor produse sau informațiile din perfecționarea metodelor de evaluare a pericolelor? Există angajați responsabili cu accesul la informațiile menționate?

3. Ce metode de asigurare a unui schimb periodic de cunoștințe/experiență sunt folosite în cadrul obiectivului? Există reguli cu caracter obligatoriu în ceea ce privește conținutul și frecvența acestora?

4. Păstrează titularul de activitate o înregistrare a datelor legate de astfel de cunoștințe dobândite în timpul operării obiectivului?

5. Au loc instructaje privind siguranța pentru toți cei implicați la intervale de timp specificate? Care sunt aceste perioade?

6. Cum poate fi garantat faptul că instructajul referitor la siguranță a fost înțeles de către toți cei implicați? Se folosesc chestionare de către persoana care face instructajul?

7. Există reglementări cu privire la verificarea respectării instructajului referitor la siguranță de către angajați? Se asigură faptul că observațiile sunt recepționate în așa fel încât să nu fie încurajate mușamalizările?

4.3. *Service*

1. Are titularul de activitate o procedură privind activitățile de reparație, pentru a verifica dacă sunt respectate toate măsurile de precauție pentru evitarea pericolelor suplimentare ce pot apărea ca rezultat al activităților de reparație?

2. Cine este răspunzător pentru sistemul de reparații?

3. Pe ce principii se bazează sistemul de întreținere și reparație?

4. Sunt sistemele de întreținere și reparație susținute de un sistem electronic de prelucrare a datelor, elaborat și administrat de o unitate centrală organizațională?

5. Sunt efectuate planuri diferite pentru componente diferite ale instalațiilor (întreținere — măsură, conducere și reglare, supape de siguranță/membrane de presiune etc.)?

6. Ce documente referitoare la stabilirea activităților de reparație se utilizează? Cine este responsabil pentru desemnarea acestor activități și în ce cadru este stabilită responsabilitatea?

7. Sunt activitățile de întreținere efectuate de propriul personal sau acestea sunt efectuate și de firme externe? Există reglementări referitoare la contractarea firmelor externe (de exemplu, comenzi cu caracter general, condiții de montaj)? Dispune titularul de activitate de un catalog al firmelor calificate în domeniu?

8. Există liste de criterii din care să reiasă ce activități de întreținere pot fi desfășurate de personalul operațional/personalul responsabil cu instalația?

9. Există o delimitare, în cazul instalațiilor cu potențial de accident și al acelor instalații fără potențial de accident, cu privire la efectuarea reparațiilor?

10. Există sisteme speciale de autorizare a activităților cu potențial ridicat de pericol: procese de ardere, procese chimice etc.?

11. În ce condiții sunt implicate în activitățile de reparații departamentele de specialitate responsabile cu securitatea sau cu protecția mediului înconjurător? Există pentru acest lucru o metodă?

12. Pe baza căror criterii se stabilesc intervalele de verificare, întreținere și reparații? La ce intervale sunt verificate aceste criterii (influența noilor cunoștințe în domeniu, evenimente)?

13. Are loc o verificare pentru a evidenția dacă măsurile privind reparațiile au fost efectuate conform reglementărilor?

14. În ce fel se efectuează o reparație planificată?

15. În ce mod este reglementată scoaterea din funcțiune a unor părți din instalație?

16. Cum este asigurată calitatea reparațiilor? Există un ghid corespunzător cu privire la calitate sau o decizie internă referitoare la calitate?

17. Cât de des este verificată capacitatea de funcționare a unor componente ale instalației, importante din punctul de vedere al securității?

18. Este supravegheată permanent instalația în ceea ce privește tehnica securității?

19. Supravegherea este adaptată caracteristicilor obiectivului?

20. Se efectuează periodic lucrări de întreținere la instalații? Corespund activitățile de întreținere și reparație stadiului tehnic actual?

21. Are loc o prevenire, din partea titularului de activitate, a defecțiunilor operaționale prin aplicarea de măsuri organizatorice/tehnice la schimbarea echipamentelor (de exemplu, schimbarea pompelor sau a filtrelor)?

22. Efectuează titularul de activitate suficiente controale în ceea ce privește funcționarea echipamentelor de avertizare, alarmare și siguranță? Sunt verificările efectuate conform prevederilor, adică complet și la termen?

23. Sunt luate în considerare fenomenele de uzură legate de activitatea de operare în așa fel încât să nu se depășească limitele de toleranță?

24. Sunt elaborate instrucțiuni de lucru pentru fiecare lucrare care să indice pericolele și măsurile speciale?

25. Competențele privind autorizările sunt clar reglementate în ghidul de operare? Abaterea de la această practică este analizată?

26. Există un regulament special pentru firmele externe?

27. Există procedee de autorizare pentru lucrări care prezintă un pericol potențial, precum și pentru lucrări „normale“?

4.4. Achiziționarea mijloacelor de producție și a echipamentelor

1. Există reglementări privind achiziționarea de bunuri tehnice sau servicii (ghidul managementului calității)? Ce cerințe referitoare la alegerea furnizorului sau la calificarea furnizorului sunt cuprinse în acestea?

2. Specificațiile referitoare la siguranță fac parte din procesul de aprovizionare pentru a evita achiziționarea de materiale nesigure? Chimicalele sunt clasificate/analizate înainte de a fi folosite în cadrul obiectivului, în funcție de caracterul de pericolozitate pe care îl prezintă?

3. Există fișe cu informații privind securitatea pentru toate chimicalele folosite?

4. Există marcaje ale aparatelor utilizate?

5. Există reglementări cu privire la verificarea mijloacelor de producție și a utilajelor de fabricație?

4.5. Firme externe

1. Există proceduri pentru selectarea subcontractanților?
2. Cum se garantează că aspectele privind securitatea au un rol major la selectarea firmelor externe?

3. Cine este responsabil și cum se verifică respectarea acestui lucru?

4. În ce măsură sunt luate în considerare la selectarea firmelor de transport aspectele privind securitatea (de exemplu, calificarea personalului etc.)?

5. Ce reglementări există cu privire la instruirea angajaților firmelor externe?

6. Există un sistem de instruire a angajaților firmelor externe? Răspund responsabilii firmei externe pentru respectarea reglementărilor?

7. Cum este verificată respectarea reglementărilor de către firma externă?

8. Este verificată respectarea măsurilor importante din punctul de vedere al securității?

9. Există un sistem privind potențialul pericol al diferitelor activități (de exemplu, lucrări de vopsitorie și lucrări de întreținere)?

10. Are loc o verificare a instructajului efectuat și din punctul de vedere al calității?

11. Responsabilitățile privind supravegherea sunt clar reglementate?

5. „Efectuarea în siguranță a modificărilor“

5.1. Reglementări privind execuția

1. Există metode pentru descrierea unitară a investițiilor, respectiv a reparațiilor și de argumentare, inclusiv punerea la dispoziție a mijloacelor necesare?

2. Se garantează prin aplicarea acestor metode respectarea planificării aspectelor referitoare la siguranța instalațiilor, protecția mediului și protecția muncii?

3. Există decizii prin care sunt prezentate/descrise aceste metode?

4. Modul de acțiune în unitate este reglementat prin intermediul normelor de securitate ale obiectivului?

5. Sunt stabilite în scris toate responsabilitățile pe parcursul efectuării modificărilor?

6. Există o clasificare a modificărilor (de exemplu: modificări planificate pe termen lung, modificări necesare pe termen scurt — situații speciale, module noi de construcții, punere în funcțiune, întreținere, scoatere din funcțiune, demontarea componentelor instalației sau instalații noi)?

7. Se efectuează o documentare cuprinzătoare și completă a modificărilor, precum și o actualizare a documentelor afectate de modificare?

8. Se verifică periodic modul de acțiune, în cazul modificărilor, precum și în situații speciale (de exemplu, accidente care totuși s-ar fi putut întâmpla)?

9. Se expertizează modificările și se obține și acordul expertului tehnic?

5.2. Flux de informații

1. Există criterii pentru a stabili ce informații primește firma care execută modificările de la obiectiv și invers? Au

fost desemnate persoane de contact din partea ambelor părți?

2. Prin ce măsuri se asigură că toate informațiile importante din punctul de vedere al securității sunt puse, în etapa de planificare, la dispoziție specialiștilor/departamentelor de specialitate responsabile cu planificarea (procese-verbale de predare, ședințe de predare etc.)?

3. Are loc, în mod obișnuit, un schimb de informații între specialiștii departamentelor de specialitate?

4. Există criterii cu privire la domeniile de specialitate, care trebuie implicate în planificarea modificărilor instalației?

5. Sunt reglementări prin care se solicită implicarea din timp a specialiștilor în reproiectarea instalației/modificarea instalației?

6. Modificările sunt aduse la timp la cunoștință angajaților, menționându-se și efectele asupra diferitelor tipuri de operare (funcționarea proceselor, întreținerea, operarea pe timpul reparațiilor etc.)?

5.3. *Importanța securității*

1. Există criterii pentru determinarea importanței securității:

— amploarea modificărilor?

— componente afectate ale instalației (de exemplu, cu/fără conținut de substanțe periculoase)?

— definirea importanței diferitelor lucrări de modificare în ceea ce privește securitatea (de exemplu, vopsirea clădirii, înlocuirea recipientului de producție)?

2. Cum are loc combinarea informațiilor în vederea identificării și evaluării potențialului pericol (de exemplu, în funcție de cantitatea de substanță)?

3. Cine este răspunzător pentru respectarea și actualizarea criteriilor?

4. Sunt modificările analizate din punctul de vedere al influenței asupra conceptului de securitate al instalației, precum și din punctul de vedere al efectelor asupra sistemelor generale (de exemplu: alimentarea cu azot, alimentarea cu energie, planul pentru cazuri de urgență, transport etc.)?

5. Se efectuează o evaluare din punctul de vedere al securității înainte de modificarea instalațiilor? Se aplică aceeași metodă care a fost aplicată inițial?

6. Sunt metodele pentru implementarea rezultatelor analizei clar definite și responsabilitățile reglementate?

5.4. *Implementarea unei metode noi de proces, respectiv a unor substanțe noi*

1. Există posibilitatea pentru verificarea completă a compatibilității?

2. Există un manual al instalației și/sau de exploatare, care să cuprindă toate documentele (de la prima schiță a planului până la certificatul de autorizare, de la raportul de securitate până la procesele-verbale referitoare la întreținere și modificări din sfera tehnicii securității, precum și extinderi efectuate la instalație etc.)? Documentele corespund situației existente?

5.5. *Punere în funcțiune*

1. Cum se realizează transmiterea, respectiv predarea modificărilor către unitate?

2. Există proceduri pentru punerea în funcțiune a instalațiilor? Sunt acestea scrise? Reiese din acestea ce persoane/departamente de specialitate trebuie implicate în activitatea de punere în funcțiune a instalațiilor noi/modificărilor instalațiilor?

3. Este stabilită documentația referitoare la instalație și cui trebuie transmisă (documentație tehnică, documentație tehnică pentru măsură, control și reglare, documentație pentru întreținere)?

4. Există decizii prin care să fie prevăzută obligativitatea schimbului de experiență între departamentele/persoanele individuale care s-au ocupat cu planificarea și dezvoltarea, în primul an de exploatare?

6. „Planificarea acțiunilor pentru cazuri de urgență“

6.1. *Elaborarea și completarea planurilor interne de urgență*

1. Există pentru fiecare instalație un plan de alarmă?

2. Se găsesc în planurile de alarmă informații și fișe cu măsuri specifice instalațiilor?

3. Dispun clădirile administrative de proceduri de alarmă? Sunt acestea actualizate periodic?

4. Sunt afișate suficiente panouri care să cuprindă semnalele de avertizare, precum și regulile de comportare în caz de alarmă?

5. Cuprind planurile de alarmă, precum și procedurile de alarmă indicații cu privire la căile de evacuare sau la locurile de adunare?

6. Este clar reglementată responsabilitatea pentru cele menționate anterior?

7. Unde și după ce principii sunt stabilite criteriile pentru catalogarea defecțiunilor?

8. Sunt aceste criterii gradate ierarhic? Sunt formulate clar și inteligibil pentru orice potențial utilizator?

9. Ce reglementări și indicații există cu privire la aplicarea măsurilor organizatorice, în cazul apariției cazurilor de urgență (de exemplu, organizație de conducere pentru situații de criză)? Sunt aplicate alte metode de conducere în cazul diferitelor scenarii pentru situații de urgență? Sunt stabilite reglementări și indicații cu privire la alocarea de resurse și ajutoare necesare?

10. Sunt reglementate clar regulile de organizare a comitetelor de conducere, conducerea acestor comitete? Sunt descrise clar reglementările privind înștiințarea și sarcinile unităților organizatorice individuale?

11. Sunt urmărite acțiunile prelucrate de către unitate și de către autoritățile locale competente pentru situații de criză?

12. La elaborarea planurilor pentru situații de urgență sunt incluși personalul obiectivului și alți angajați (de exemplu, unitatea specializată pentru apărare în caz de pericol)?

13. În planul pentru protecția împotriva accidentelor sunt menționate:

— numele și poziția persoanei împuternicite pentru inițierea măsurilor de urgență, precum și persoana

responsabilă cu aplicarea și coordonarea măsurilor de ajutorare pe perimetrul obiectivului?

— numele și poziția persoanei responsabile cu contactarea autorităților competente pentru planul extern de urgență (PEU)?

14. Există pentru situații sau incidente previzibile, care pot fi decisive pentru declanșarea unui accident, o descriere a măsurilor ce trebuie luate pentru ținerea sub control a acestor situații, precum și pentru limitarea urmărilor, inclusiv descrierea echipamentelor de securitate și a resurselor care sunt puse la dispoziție?

15. Există măsuri pentru limitarea riscurilor la care este supus personalul în perimetrul obiectivului, inclusiv date despre tipul de alarmă, precum și modul de comportare a persoanelor în caz de urgență?

16. Există prevederi pentru avertizarea din timp a autorităților competente responsabile cu inițierea măsurilor cuprinse în planurile de alarmă și cele de apărare împotriva pericolelor, cu privire la tipul de informație ce trebuie transmis la prima înștiințare, precum și pentru transmiterea de informații detaliate, imediat ce acestea sunt disponibile?

17. Există prevederi pentru pregătirea personalului în scopul conștientizării acestuia și, după caz, aceste pregătiri se coordonează cu serviciile pentru situații de urgență și cele pentru salvare?

18. Există prevederi pentru susținerea măsurilor de ajutorare în afara perimetrului obiectivului?

19. Planurile pentru situații de urgență sunt verificate după fiecare modificare/renovare a instalațiilor și sunt acestea prelucrate corespunzător dacă este necesar?

20. Decizia în privința activării planului pentru situații de urgență se ia la nivel ierarhic superior și cu considerarea factorului timp?

21. Există spațiu corespunzător pentru derularea planurilor pentru situații de urgență?

6.2. *Desfășurarea de exerciții pentru situații de urgență*

1. Cine este responsabil pentru școlarizarea și pregătirea personalului responsabil cu situațiile de urgență?

2. Ce dispoziții există cu privire la desfășurarea exercițiilor de alarmă? Sunt acestea împărțite în dispoziții referitoare la instalații și la unitate (de exemplu, exerciții pentru protecția împotriva incendiilor)?

3. Cine inițiază exercițiile pentru situații de alarmă (de exemplu: șeful instalației, șeful unității, pompierii, departamentul responsabil cu securitatea) și cine participă la aceste exerciții?

4. Ce informații sunt transmise în exercițiile respective? Este documentată desfășurarea exercițiilor?

5. La ce intervale de timp au loc exercițiile?

6. Exercițiile pentru cazuri de alarmă se desfășoară cel puțin o dată pe an, în colaborare cu pompierii? Se redactează un proces-verbal și exercițiul este evaluat în final? Responsabilitatea pentru desfășurarea exercițiilor este alocată clar?

7. Înainte de începerea activității nou-angajații sunt instruiți cu privire la conținutul planului pentru situații de urgență?

8. Sunt stabilite reglementări referitoare la instruirea persoanelor din afara obiectivului pentru zona în care au acces (de exemplu, vizitatori, angajați ai unor firme străine) și cu privire la comportamentul acestora în cazul situațiilor de urgență?

9. Există un concept pentru desfășurarea exercițiilor, în special pentru comisiile de conducere prevăzute pentru intervenție?

10. Care este modul de eliminare a deficiențelor observate în timpul exercițiilor pentru situații de alarmă/urgență desfășurate? Sunt desemnați responsabilii?

11. Există criterii după care se stabilește intervalul de timp necesar pentru eliminarea deficiențelor? Cine este responsabil?

12. Este verificată eliminarea cu succes a deficiențelor, cine este responsabil pentru aceasta?

6.3. *Comunicare*

1. Sunt căile de înștiințare externă și internă complete și clar prezentate, precum și actualizate? Sunt acestea scrise (de exemplu, planul de alarmare și de protecție împotriva pericolelor)?

2. Există un sistem documentat de înștiințări succesive? Cine este, în cazuri de urgență, desemnat ca persoană principală de contact în cadrul acestui sistem?

3. Ce departamente/domenii de specialitate sunt responsabile pentru organizarea protecției împotriva accidentelor? Există un serviciu de pregătire?

4. Este clar definit cine și pentru ce tip de urgență are împuternicire pentru luarea deciziei?

5. Sunt organizate, în cazul unei urgențe, comisii speciale de conducere pentru coordonarea măsurilor?

6. Cine este răspunzător pentru conducerea și organizarea comisiilor de conducere pentru situații de urgență?

7. Există o listă de convocări succesive în cadrul comisiei pentru situații de criză?

8. Există posibilitatea de a contacta telefonic, permanent sau prin intermediul telefoniei mobile, comisia de conducere pentru situații de criză? Numerele telefonice de contact sunt păstrate în scris?

9. Obiectivul dispune de un sistem central de avertizare și informare? Sunt instalațiile echipate cu linie directă spre postul de conducere? Este garantată alimentarea permanentă cu curent electric a echipamentelor de comunicații?

10. Se asigură prin intermediul telefoniei și/sau prin legătura radio conectarea echipamentelor de avertizare a organizațiilor externe pentru situații de urgență?

11. În cadrul exercițiilor pentru cazuri de urgență se verifică și funcționarea liniilor permanente de comunicație?

12. Sunt responsabilii pentru securitate informați imediat și complet? Se realizează aceasta prin intermediul unui formular special în caz de accident sau funcționare incorectă?

13. Formularul cuprinde:

— localizarea exactă a incidentului?

— comunicarea numărului de persoane afectate (răniți etc.)?

- comunicarea tipului de daune?
- comunicarea proporțiilor?
- comunicarea substanțelor chimice implicate?

14. Departamentul responsabil cu securitatea este informat și despre așa-numitele incidente „mai mici“?

15. Responsabilitatea pentru distribuirea chestionarelor intră în sfera de activitate a departamentelor responsabile cu securitatea?

16. Se realizează o informare a publicului corespunzătoare situației de urgență înregistrate (pentru evitarea unei reacții eronate a populației și pentru a efectua rapid o eventuală evacuare)? Se oferă posibilitatea transmiterii informației prin radio și cu ajutorul mașinilor echipate cu difuzoare? Responsabilitățile sunt clar reglementate în cadrul obiectivului?

17. La ce intervale de timp are loc o actualizare a informațiilor?

18. Se verifică în ce măsură informația ajunge la public? Sunt informate toate gospodăriile? Este informația inteligibilă pentru toată lumea?

6.4. *Apărarea împotriva pericolelor*

1. Ce mijloace sunt puse la dispoziție pentru organizarea funcționării în situații de urgență (de exemplu: planuri de alarmă și apărare împotriva pericolelor și planuri pentru serviciile de pregătire, analize referitoare la securitate, planuri operaționale de alarmare)?

2. Este unitatea de pompieri a obiectivului formată dintr-un număr suficient de angajați, astfel încât aproape toate accidentele posibile în perimetrul obiectivului să poată fi ținute sub control fără asistență exterioară?

3. Există prevăzute pentru situații de urgență echipe de salvare?

4. Sunt aparatele și echipamentele necesare intervenției disponibile și gata de utilizare (de exemplu: spumă suficientă pentru lichide inflamabile, aglomerant pentru substanțele ce pot polua apa, robinete de închidere a uleiului, robinete de închidere a canalelor)?

5. Unitatea de pompieri a obiectivului are posibilitatea de a solicita asistență din partea pompierilor locali?

6. Poate titularul de activitate să:

— descrie organizarea răspunsului de urgență în caz de accident major și să dovedească faptul că au fost luate toate măsurile necesare pe amplasament?

— demonstreze că există redactat un plan de urgență care acoperă toate urgențele posibile pentru toate scenariile de accidente majore?

— demonstreze că au fost realizate pregătiri adecvate și suficiente pentru coordonarea și comunicarea în timpul răspunsului de urgență?

— prevadă servicii alternative în caz de întrerupere a sistemelor normale de urgență?

— descrie resursele interne și externe care pot fi mobilizate în scopul limitării consecințelor unui accident major asupra mediului și populației?

— demonstreze că a acordat atenție minimizării impactului accidentului asupra mediului și populației?

— dovedească faptul că în caz de accident major poate mobiliza mijloace adecvate și suficiente pentru a minimiza

evacuările de substanțe toxice și/sau inflamabile și de limitare a consecințelor acestora?

— dovedească faptul că poate mobiliza resurse adecvate și suficiente pentru a minimiza consecințele scurgerii pe sol sau în apă a unei substanțe periculoase dintr-un container?

— dovedească faptul că poate mobiliza în caz de accident major mijloace adecvate și suficiente pentru monitorizare și/sau prelevare de probe?

— demonstreze că, în caz de accident major, dispune de mijloace adecvate și suficiente pentru monitorizarea direcției și vitezei vântului, precum și a altor condiții de mediu?

— dovedească faptul că a întreprins activități adecvate și suficiente pentru refacerea și curățarea zonei în urma unui accident major?

— dovedească faptul că în timpul intervenției de urgență a luat măsuri adecvate și suficiente pentru a acorda primul ajutor/tratament medical?

— dovedească faptul că a luat măsuri adecvate și suficiente pentru mobilizarea tuturor echipamentelor auxiliare care pot fi necesare în timpul unei intervenții de urgență?

— dovedească faptul că a luat măsuri adecvate și suficiente pentru întreținerea, inspecția, examinarea și testarea resurselor și echipamentelor care sunt utilizate în timpul unei intervenții de urgență?

— dovedească faptul că a adoptat procedurile de testare și revizuire a planurilor de urgență?

— transmite informații serviciilor și organizațiilor externe, pentru a face posibile activarea și implementarea eficientă a planului extern de urgență?

7. „Supravegherea eficienței sistemului de management al securității“

7.1. *Supraveghere sistematică*

1. Ce metode de supraveghere a respectării reglementărilor sistemului de management al securității există?

2. Sunt prevăzute expertize? Ce domenii ale sistemului de management al securității fac obiectul expertizei? Care este obiectul expertizei? Cine este responsabil pentru stabilirea expertizelor ce trebuie efectuate? Se verifică regulat dacă expertizele efectuate sunt suficiente (numărul de expertize, modul de efectuare, domeniile verificate)? La ce intervale de timp sunt efectuate expertizele? Cum sunt prelucrate cunoștințele obținute în urma expertizelor, există reglementări în acest sens? Are loc o documentare a expertizelor?

3. Se elaborează un raport de evaluare a expertizei, care conține:

- data efectuării expertizei?
- domeniul specific?
- termenul de scadență a următoarei evaluări?
- motivul evaluării?
- echipa de expertiză?
- posturi/persoane implicate din partea executantului?
- baza evaluării (situația listelor de verificare)?
- constatări/rezultate, dacă este cazul, recomandări?
- rezumat?
- măsuri corective și termenele de aplicare convenite?

— dacă este cazul, recomandări privind controlul aplicării măsurilor?

4. Sunt reglementate procedurile în cazul abaterilor/deficiențelor descoperite în urma expertizei?

5. Există sugestii privind eliminarea abaterilor/deficiențelor? Constatările sunt corelate împreună cu titularul de activitate al obiectivului expertizat, pentru a obține o concordanță cu privire la:

— evaluarea punctelor deficitare descoperite?

— măsurile corective ce trebuie întreprinse?

— personalul responsabil cu aplicarea măsurilor corective?

— intervalul de timp ce trebuie respectat?

6. Dacă nu se obține o concluzie unitară, atunci acest fapt este menționat în procesul-verbal și este adus la cunoștință șefului departamentului central responsabil sau consiliului de conducere al obiectivului, pentru a se lua o decizie?

7.2. *Echipa de expertiză*

1. După ce criterii este alcătuită?

2. Ce determină independența acesteia?

3. Ce împuterniciri există?

4. De ce pregătire/specializare dispun membrii individuali, în special conducerea echipei de expertiză?

7.3. *Documentare*

1. Cum se realizează documentarea expertizei?

2. Sunt rezultatele expertizei susținute cu liste de verificare, sub formă de rezumat, într-un proces-verbal al expertizei, și sunt prezentate titularului de activitate spre semnare?

7.4. *Verificarea sistemului de management al securității*

1. Se verifică în cadrul „expertizei sistemului de management al securității“:

— modul de conducere?

— organizarea securității?

— eficiența activităților referitoare la siguranță?

2. Se efectuează astfel de expertize la intervale regulate de timp (de exemplu, o dată la 5 ani) și ca urmare a unor situații speciale (punerea în funcțiune a instalațiilor, avarii/incidente, accidente)?

3. Verificarea SMS respectă următoarele domenii:

— aplicarea dispozițiilor referitoare la securitate?

— proceduri de autorizare a activităților?

— activități din sfera medicinei muncii?

— instruire specifică?

— instrucțiuni de exploatare?

— planuri interne de alarmă și apărare împotriva pericolelor?

— efectuarea și documentarea verificărilor?

— expertize efectuate?

— folosirea firmelor externe?

— utilizarea echipamentelor personale de protecție?

— fluxul de informații și comunicarea?

— programe de întreținere?

— ordine și curățenie?

— principiile securității și stabilirea obiectivelor?

— analiza accidentelor?

— manipularea substanțelor periculoase și securitatea circulației?

4. Efectuarea investigațiilor pe subdomenii intră în competența personalului de conducere, a angajaților din domeniul securității sau a specialiștilor?

7.5. *Evenimente*

1. Ce reglementări există cu privire la înregistrarea accidentelor, avariilor/incidentelor, precum și a celor care s-ar fi putut întâmpla?

2. Înregistrarea accidentelor și a „accidentelor care s-ar fi putut întâmpla“ este reglementată printr-o decizie a titularului de activitate (reglementare referitoare la obligativitatea notificării etc.)? Se verifică respectarea deciziei acestuia?

3. Înregistrarea (notificarea accidentului/avariei/incidentului) conține:

— locul de producere?

— numărul de persoane afectate (răniți etc.)?

— tipurile de daune?

— amploarea?

— substanțele chimice implicate?

— echipamentele/instalațiile mecanice implicate?

4. Care este procedura de analiză și evidențiere a cauzelor accidentului?

5. Este procedura de analiză și evidențiere a cauzelor accidentului reglementată printr-o decizie?

6. Este respectarea reglementărilor acestei decizii supravegheată (de preferință de către titularul de activitate)?

7. Ce reglementări există cu privire la implementarea măsurilor rezultate?

8. Se verifică efectul măsurilor asupra siguranței instalațiilor cu ajutorul metodei inițiale de analiză (metoda cu care s-a analizat instalația înainte de punerea în funcțiune)?

9. Pentru aplicarea măsurilor sunt reglementate competențele?

10. Ce reglementări există pentru controlul aplicării măsurilor rezultate?

11. Poate titularul de activitate demonstra că importanța, completivitatea, calitatea și cantitatea măsurătorilor performanței SMS sunt adecvate?

12. Poate titularul de activitate demonstra că procedurile de raportare a accidentelor majore sau a avariilor, în special a acelor care determină eșecul măsurilor de protecție, sunt aplicate în practică?

13. Sunt rezultatele monitorizării performanței scrise, reținute și prezentate ca date importante pentru verificări și revizuirii?

8. **„Verificare și evaluare sistematică“**

8.1. *Concept privind prevenirea accidentelor*

1. Ce reglementări există pentru verificarea obiectivelor, principiilor și PPAM/SMS ale obiectivului?

2. Există criterii după care are loc verificarea:

— celor mai bune practici?

— ratei accidentelor?

— „succesului“ exercițiilor?

- implementării măsurilor?
- evidențierii și analizei accidentelor care s-ar fi putut întâmpla (rată, efecte)?

3. Există un interval de timp stabilit pentru efectuarea verificărilor (de exemplu, anual)?

4. Sunt corelate și distincte responsabilitățile, inclusiv competențele de decizie?

5. Cum se implică conducerea obiectivului?

8.2. *Sistemul de management al securității*

1. Ce criterii de evaluare a SMS se folosesc? Cum se realizează verificarea eficienței SMS?

2. În ce mod este implicată conducerea obiectivului în activitatea de verificare și evaluare?

3. Ce prioritate au verificarea și evaluarea SMS?

4. La ce intervale de timp au loc verificarea și evaluarea?

5. Există reglementări cu privire la actualizarea SMS? Sunt stabilite competențele?

6. Ce reglementări există cu privire la verificarea îndeplinirii, în cadrul obiectivului, a deciziilor referitoare la securitate?

7. Verificarea se realizează regulat, conform procedurii stabilite?

8. Dacă conținutul procedurii este o listă de verificare, este aceasta structurată diferit, în funcție de domeniile instalațiilor sau de aria atribuțiilor?

9. Sunt rezultatele verificărilor scrise și făcute publice în cadrul obiectivului?

8.3. *Fluxul de informații*

1. Ce reglementări există cu privire la diseminarea rapoartelor referitoare la inspecțiile în domeniul securității? Sunt stabilite responsabilități distincte? Se diseminează acestea imediat, pentru a permite o prelucrare rapidă a acestora?

2. Are loc un schimb de informații între obiective similare?

3. Sunt stabilite pentru toate domeniile SMS persoane de contact?

V.2.2. **Subiecte relevante privind verificarea sistemelor tehnologice**

1. *Identitatea instalației/conformitate*

— Schemele de conducte și de proces, liste cu aparate. Compararea acestora cu situația reală

— Marcaje clare și vizibile pe aparatură/conducte

— Conformitatea acestora cu documentațiile de referință.

2. *Potențialul de pericole*

— Tipul instalației și procedurile aplicate

— Dimensiunile și caracteristicile de construcție

— Substanțele folosite și manipulate

— Parametrii de exploatare relevanți pentru siguranță.

3. *Părțile instalației relevante pentru securitate*

— Lista cu părțile relevante pentru securitate, după caz; dacă aceasta nu există, va fi întocmită în colaborare cu responsabilul instalației.

— Părțile instalației care conțin substanțe speciale și dispozitive de protecție.

4. *Analiza pericolelor/de risc*

— Analiza de risc sistematică—analitică, după caz; se prelevă probe reprezentative pentru părțile instalației relevante pentru securitate.

5. *Închidere în condiții de siguranță*

— Scurgerile de substanțe

— Utilizarea de materiale rezistente în diverse medii

— Garnituri de etanșare, respectiv îmbinări cu flanșă, rezistente în diverse medii și pentru care există siguranța că nu răsufală

— Protecția împotriva coroziunii

— Etanșeitate

— Protecția împotriva deteriorării exterioare

— Eventuale fisuri, scăpări

— Utilizarea materialelor adecvate fiecărui mediu

— După caz, probe prelevate din toate părțile instalației

— Recipiente sub presiune. Conformitate. Verificări de probă. Declarații de conformitate. Registre de verificări.

Manuale de verificare

— Condiții în împrejurimi, medii acide, agresive

— Presiuni, tensiuni mecanice

— Temperaturi înalte în conducte/aparate

— Izolații

— Umiditatea aerului

— Rugină

— Prezența agenților de oxidare

— Prezența scurgerilor (de exemplu, dispozitive de avertizare a degajării de gaz). Documentații de verificare

— Pompe, dispozitive de protecție împotriva golirii de gaze/lichide a conductelor

— Lichide/gaze lichefiate în conducte. Vane, robinete, ventile etc.

6. *Materiale/coroziune*

— Documente de verificare a utilizării materialelor

— Protecție anticorosivă

— Materiale adecvate mediului corosiv. Aparare emailate

— Recipiente exploatate fără presiune sau vase de presiune operate fără presiune. Documente de verificare. Intervale de verificare.

7. *Conducte*

— Niveluri de presiune

— Îmbinări cu flanșă sau prin sudură

— Poduri pentru conducte. Stâlpi de susținere. Protecție împotriva impactului neprevăzut. Managementul acestora

— Protecția la pornire

— Constatarea scurgerilor

— Retenția substanțelor care periclitizează apele evacuate, inclusiv apa de stingere a incendiilor

— Calitatea suspendării conductelor (verificare prin sondaj). Verificarea tensiunilor

— Conductele din subsol și cele de la suprafață. Respectarea normelor

— Protecția împotriva fisurării prin acțiune mecanică

- Protecția apei freatică și de suprafață împotriva poluării
- Conducte care depășesc zona instalației (conducte magistrale).

8. *Protecția împotriva exploziilor*

- Documente privind protecția împotriva exploziilor
- Evitarea mediilor ce pot genera explozii în incintă și în exteriorul părților instalației. Etanșeitate. Curățenie. Măsurile antiexplozive

— Evitarea surselor de aprindere: flăcări deschise, suprafețe fierbinți, gaze fierbinți, scântei mecanice, descărcări electrice și electrostatice, reacții chimice (decompunerea, autoaprinderea), arderi mocnite etc.

— Măsurile constructive: rezistență la explozii, sisteme pentru decompresia exploziei, suprimarea exploziei, decuplarea tehnică împotriva exploziilor etc.

— Verificări efectuate înainte de punerea în funcțiune a instalației și reluate la intervale regulate de timp

— Date caracteristice ale substanțelor privind potențialul exploziv

— Măsurile de protecție împotriva exploziilor

— Părțile instalației rezistente la explozie și la presiune.

Verificarea integrității

- Autorizații/avize/declarații de conformitate
- Gaze inerte (scurgerea gazului inert, presiunea gazului inert, conținutul de oxigen)

— Dispozitive de protecție electronice — presiune — temperatură. Verificare

— Alimentare cu azot

— Decuplarea tehnică împotriva exploziilor a părților instalației protejate din construcție. Certificatele de verificare și de aprobare

— Ventilație. Ventilatoare. Funcționare

— Dispozitive împotriva incendiilor. Dispozitive împotriva exploziilor. Capacitatea de funcționare

— Clapete/guri de vizitare — deschise sau neetanșate

— Garnituri de etanșare defecte. Neetanșate — infiltrații

— Sonde de măsură

— Medii ce pot genera explozii înainte de efectuarea lucrărilor de reparație

— Medii capabile de a genera explozii la schimbarea substanțelor

— Surse de foc și lumina aprinsă

— Indicatoare de orientare

— Lucrări cu aer cald și flamă. Instrucțiuni. Proceduri de evacuare

— Clapete de explozie și membrane de presiune. Amplasare. Verificarea funcționării

— Țevi de evacuare

— Dispozitivele pentru protecție împotriva fulgerelor, de împământare și de reglare a potențialului electric. Avize de construire.

9. *Protecția împotriva incendiilor*

— Măsurile preventive (din construcție, interne și organizatorice) și de apărare

— Pereți ignifugi

— Izolare antifoc

- Închideri de protecție împotriva focului
- Instalații de evacuare a fumului și a căldurii
- Instalație de detectare a incendiului din timp
- Evitarea surselor de aprindere
- Reducerea volumului de materiale inflamabile
- Plan de alarmare și de avertizare a pericolelor
- Autorizații/avize/declarații de conformitate pentru utilizarea focului

— Pompieri

— Instalații de stingere a incendiului (staționare, semistaționare, mobile)

— Aprovizionarea cu substanțe de stingere a incendiului

— Reținerea substanțelor de stingere a incendiului

— Golurile din plafon sau din pereți pentru introducerea cablurilor și a țevilor

— Izolațiile la foc

— Tavane prevăzute cu guri de stropire. Extinctoare de stropire adecvate și în număr suficient

— Simulări — exerciții. Legătura cu pompierii.

10. *Reacții exoterme*

— Entalpia de reacție, inclusiv a reacțiilor secundare, ulterioare

— Degajare de gaze, viteza de degajare/cantitatea evacuată, rezultată în urma posibilelor reacții sau descompuneri

— Gradientul de creștere a căldurii

— Capacitatea totală a sistemului de evacuare a căldurii

— Temperatura limită prevăzută pentru stabilitatea termică a substanțelor și a amestecurilor reactive

— Capacitatea de răcire

— Decompresia

— Dispozitive de protecție electronice — presiune — temperatură

— Metoda de construcție rezistentă la presiune

— Sisteme de oprire a reacțiilor

— Controlul temperaturii cu dispozitive de protecție electronice

— Răcire prin evaporare

— Tehnica privind protecția muncii

— Controlul ratei de producere a căldurii în procese adiabatic.

11. *Dispozitive de protecție electronice — presiune — temperatură*

— Unitatea de măsură

— Domeniile de risc

— Senzori. Ventile

— Verificarea cu regularitate a funcționării

— Transmiterea semnalelor. Prelucrarea semnalelor.

Alarmer

— Schemele de conducte și de proces. Planurile de poziție ale dispozitivelor de protecție electronice. Planuri ale circuitelor electrice și planuri logice. Documentația producătorului

— Pozițiile de siguranță ale ventilelor

— Asigurare împotriva închiderii din eroare

— Măsurile pentru protecția dispozitivelor împotriva deteriorării mecanice

— Măsurile luate pentru evitarea și controlul defecțiunilor

- Siguranțele de preaplin. Avize, aprobări necesare
- Marcaje ale dispozitivelor
- Acces rapid la dispozitivele de închidere de urgență
- Dispozitive de avertizare a evacuării de gaze (detectarea amestecului gaz/aer ce poate declanșa explozii sau pentru măsurarea gazelor toxice). Praguri de semnalizare. Verificare cu regularitate
- Semnale optice/acustice
- Instrucțiunile privind măsurile pe care trebuie să le ia personalul în caz de declanșare a alarmei care semnalizează evacuarea de gaze.

12. **Manipulare greșită**

- Măsurile organizatorice sau tehnice de evitare a manipulării greșite
- Instrucțiuni de funcționare
- Sistem de identificare cu mecanism tehnologic de blocare sau sistem de alarmare
- Marcaje, dispozitive de comunicare și documentații ale racordurilor
- Semnalizarea defecțiunilor
- Principiile tehnicii privind protecția muncii și principiile ergonomice
- Instruirii. Documente
- Condiții de siguranță ale dispozitivelor de întrerupere în caz de urgență
- Sisteme de identificare cu blocare tehnologică și/sau sistem de alarmare pentru evitarea confundării substanțelor, respectiv a produselor între ele
- Instrucțiuni de funcționare și planuri de alarmare și de apărare împotriva pericolelor.

13. **Ieșiri de urgență**

- Marcaje. Identificare
- Ieșirile de urgență nu vor fi îngustate prin amplasarea unor obiecte în calea lor.

14. **Furnizarea de energie și alte utilități**

- Protecția la încetarea furnizării de energie și a altor utilități
- Efecte cauzate de încetarea furnizării de energie și alte utilități
- Asigurarea furnizării
- Măsurile în cazul încetării furnizării de energie și alte utilități
- Măsurile complexe, de exemplu să existe posibilitatea să nu mai funcționeze agitatorul, însă pompa din parcul de rezervoare să poată extrage în continuare
- Asigurarea furnizării de curent electric în caz de avarii/incidente.

15. **Manipularea/depozitarea substanțelor periculoase**

- Lichide inflamabile
- Substanțe periculoase
- Substanțe periculoase eliberate în caz de explozie
- Substanțe periculoase pentru mediu

16. **Siguranța la seism**

- Siguranța la seism
- Gradul zonei seismice
- Clădirile aferente instalației sunt în concordanță cu cerințele prevăzute pentru zona seismică.

17. **Limitarea efectelor accidentelor**

- Spații de captare a substanțelor periculoase evacuate
- Spații de captare a apei contaminate, ca urmare a stingerii incendiilor
- Instalații de tratare a apelor reziduale
- Ziduri de protecție
- Rosturi de dilatare
- Instalații de stropire
- Vane, stavile pentru închiderea sistemelor de canalizare
- Lianți
- Dispozitive de avertizare a evacuării de gaze

V.3. **Desfășurarea inspecției**

Scopul inspecției este de a verifica lipsurile în managementul existent, precum și de promovare a conformării, pe baza expertizei și experienței inspectorilor, în vederea convingerii factorilor de decizie din obiectiv de necesitatea luării măsurilor pentru combaterea la sursă a avariilor/incidentelor și accidentelor majore.

1. **Reuniunea inițială:**

- prezentarea participanților;
- stabilirea canalelor de comunicare între echipa de inspecție și responsabilii din obiectiv;
- explicarea motivelor pentru inspecția pe teren și a programului;
- observații/comentarii asupra scrisorii de notificare a inspecției;
- confirmarea agendei de lucru;
- confirmarea datei și orei reuniunii finale;
- trecerea în revistă a acțiunilor ce urmează după inspecție;
- trecerea în revistă a modificărilor recente din cadrul obiectivului, după caz;
- prezentarea sistemului de referință și a chestionarului.

2. **Consultarea documentelor (depusă la autorități, proceduri privind sistemul de management al securității, registre etc.):**

- citirea fiecărei specificații prescrise;
- răspunsul de la operator și înregistrarea acestuia;
- investigarea punctelor speciale;
- selectarea și analiza de documente (scheme, proceduri);
- stabilirea zonelor ce vor fi vizitate;
- notarea neconformităților și a modificărilor/contradicțiilor.

Sistemul de management al securității

În particular, trebuie revăzute documentele obiectivului referitor la SMS, după cum urmează:

- informația furnizată autorității (notificarea, planul de urgență, după caz, pentru obiectivele de risc major și raportul de securitate);
- registrele generate.

Se vor analiza accidentele și incidentele:

- existența unei clasificări a evenimentelor (accidente, incidente, anomalii în operare etc.), atribuirea de responsabilități și proceduri pentru colectarea, analiza și înregistrarea evenimentelor;

— performanța actuală a analizei accidentelor, incidentelor și anomaliilor proceselor în scopul de a identifica cauzele și posibilele intervenții;

— existența unui schimb efectiv de informații despre accidente;

— diseminarea cunoștințelor dobândite din experiența operațională (lecții învățate) către personalul relevant.

Se vor avea în vedere următorii indicatori:

1. „indicatori negativi“:

— numărul de accidente, incidente, anomalii față de condițiile normale de operare;

— numărul de ore de nefuncționare, neplanificate;

— numărul de căderi pe sisteme sau echipamente critice;

— numărul de neșanse;

— numărul de neconformități punctate de inspectorii externi;

— numărul de neconformități ale SMS-ului, indicate de auditori;

— resursele cheltuite în restaurarea instalațiilor sau refacerea mediului;

— costurile pentru compensarea daunelor către terți;

2. „indicatori pozitivi“:

— numărul de ore alocate proiectelor de revizuire a securității sau pentru modificări;

— resurse alocate întreținerii programate a instalațiilor;

— numărul de inspecții la instalații și echipamente;

— resurse alocate analizei de securitate;

— resurse alocate activității de informare, formare și instruire;

— resurse alocate modernizărilor tehnice.

Se vor verifica următoarele:

1. implementarea planurilor de urgență:

— stabilirea funcțiilor în fiecare moment;

— distribuirea de instrucțiuni scrise;

— evacuarea personalului și identificarea persoanelor lipsă;

2. întreținerea planului de urgență:

— actualizarea permanentă a informațiilor;

— instruire periodică;

— testare și evaluare;

— coordonarea de ansamblu în timpul situațiilor de urgență;

— specificarea strategiei și mijloacelor de intervenție;

— întreținerea mijloacelor de intervenție;

— selectarea scenariilor de accident reprezentative;

— dacă modelele utilizate includ: incendii, explozii, emisii de poluanți și dispersia atmosferică a acestora, infiltrări în sol/subsol, scurgeri în cursuri de apă, inclusiv modele dinamice (câmpuri tridimensionale pentru simularea vecinătăților cu obstacole/clădiri), modele care utilizează sistemul de referință GIS;

— efectul Domino prin utilizarea de modele cascadă;

3. dacă există personal și resurse pentru luarea deciziilor în timp real în managementul situațiilor de urgență;

4. dacă planurile de urgență includ modele anticipative;

5. dacă managementul comunicării externe este controlat printr-un sistem de reguli bazate pe timp real;

6. dacă informațiile relevante din punct de vedere al securității au fost transmise publicului și personalului din obiectiv;

7. dacă informațiile transmise publicului au fost evaluate la intervale de cel puțin 3 ani;

8. dacă informațiile transmise publicului au fost reactualizate la intervale de cel puțin 5 ani.

3. *Vizita pe amplasament:*

Se va avea în vedere și încadrarea obiectivului în risc minor sau risc major. Verificarea planurilor de urgență va fi identică indiferent de încadrarea obiectivului. Pe parcursul inspecției se vor verifica următoarele aspecte:

— veridicitatea datelor furnizate în documentele prezentate autorității de către titularul de activitate;

— dezvoltarea și implementarea politicii de prevenire a accidentelor majore și a SMS.

Identificarea riscurilor de accidente majore

Inspecția pe amplasament va acoperi următoarele:

Clădiri:

— există materiale de protecție, sigiliile sunt intacte, există uși de evacuare în caz de incendii, pereți (zidit, panouri etc.), protecții electrostatice.

Echipament:

— reactoare, rezervoare, conducte, ventilație, câmpuri electrostatice, senzori.

Camera de control:

— manuale, un panou de alarmare gaze, sisteme de notificare a alarmei.

Zona de depozitare:

— condiții generale, marcaje clare, loc de descărcare a rezervoarelor, scurgeri, câmpuri electrostatice;

— distanțele de securitate între rezervoare și clădiri.

Marcaje:

— simboluri de avertizare, denumirea conținutului;

— pe rezervoare, pe conducte, pe ușile depozitelor.

Echipament contra incendiilor:

— stingătoare de incendii și echipament auxiliar de conectare a acestora.

Monitorizarea și controlul traficului în obiectiv:

— permis de acces în zonele restricționate;

— limită de viteză;

— controlul accesului traficului;

— marcarea rutelor/controlul fluxului traficului;

— documentația vizitatorilor;

— controlul documentației traficului care intră pe amplasament;

— sisteme de securitate: control video, garduri, porți;

— controlul accesului în zonele de risc.

Se va acorda o atenție deosebită următoarelor:

— senzorilor de gaz;

— rezervoarelor cu pereți dubli;

— controlului scurgerilor la joncțiuni;

— senzorilor de preaplin și de depășire a debitului;

— senzorilor de gaz/canale de conducte;

— documentației privind echipamentul de lucru sub presiune;

— rapoartelor de verificare și inspecție periodică;

— documentației privind rezervoarele de depozitare;

- planurilor schemelor, echipamentului aferent, rapoartelor de inspecție și intervalelor, fișei rezervorului;
- documentației privind conductele;
- rapoartelor de conformitate și inspecții periodice, inclusiv pentru conductele de gaz natural;
- schemelor punctelor cu atmosferă potențial explozivă;
- lichidelor și gazelor (inclusiv GPL) inflamabile;
- schemelor actualizate;
- inspecțiilor echipamentului electric, câmpurilor electrostatice;
- certificării raportului de inspecție;
- raportului de inspecție periodic;
- documentelor privind împământarea;
- împământării, legăturilor cu același potențial, protecției iluminatului;
- inspecțiilor și măsurătorilor;
- documentelor privind ventilația;
- documentelor privind fluxul de aer;
- planurilor privind aerul condiționat și canalele de evacuare;
- funcționării și automatizării proceselor;
- controlului privind securitatea, sistemele de alarmă și indicatorii;
- cine poate schimba valorile stabilite?
- rezervorului de stingere a incendiilor și echipamentului de răcire;
- rapoartelor de inspecție, protecției împotriva înghețului;
- echipamentului automatizat de stingere a incendiilor;
- certificatelor de inspecție.

Inspectorii, însoțiți de reprezentantul titularului de activitate, vor examina punct cu punct conformarea cu specificațiile scrise, în baza documentațiilor transmise autorității. De asemenea, vor fi efectuate teste: testarea detectorilor, teste de protecție împotriva incendiilor, testarea izolațiilor etc.

În timpul inspecției chestionarele servesc ca bază pentru consemnarea observațiilor.

4. *Interviuearea personalului*

Pe parcursul desfășurării inspecției se vor realiza întrevederi profesionale cu personalul, pe care echipa de inspecție le consideră necesare, atât cu responsabilii zonei inspectate, cât și cu alte persoane. La întrebările formulate, inspectorii vor evita discuțiile în contradictoriu cu persoanele intervievate, adoptând o atitudine pozitivă, în sensul lămuririi problemelor.

Informațiile obținute în timpul întrevederilor se vor compara cu cele din documente și registre. Declarațiile care nu se verifică se vor identifica și consemna ca atare. În cursul acestor interviuri se va verifica dacă PIU este operațional.

De asemenea, se va discuta cu personalul muncitor și de supraveghere și se va verifica dacă principiile de operare sunt clare pentru tot personalul și dacă sunt aplicate.

5. *Reuniunea echipei de inspecție*

Reuniunea echipei de inspecție se face în absența titularului de activitate, în scopul analizării și identificării

punctelor-cheie privind neconformitățile constatate, realizându-se următoarele:

- compararea specificațiilor planificate pentru inspecție cu cele verificate, evidențiindu-se, după caz, aspectele neverificate;
- elaborarea strategiei acțiunilor ce urmează a fi întreprinse în urma vizitei;
- descrierea în detaliu a neconformităților constatate;
- analiza și evaluarea riscurilor de accidente majore identificate;
- întocmirea raportului de inspecție;
- elaborarea concluziilor vizitei pe amplasament.

6. *Reuniunea finală*

Reuniunea echipei de inspecție se face în prezența titularului de activitate sau a reprezentantului legal al acestuia, reliefându-se și explicându-se neconformitățile observate față de sistemul de referință.

Scopul principal este prezentarea rezultatelor inspecției într-o formă care să asigure înțelegerea clară a acestora și să permită definirea acțiunilor corective adecvate.

Reuniunea are ca scop însușirea raportului de inspecție și semnarea acestuia.

V.4. *Raportul de inspecție*

După finalizarea oricărei inspecții integrale sau parțiale, autoritatea competentă are obligația de a întocmi un raport. Acest raport este deosebit de important deoarece evidențiază rezultatele evaluării sistemelor de securitate utilizate pe amplasament și gradul de conformare a titularului de activitate la cerințele H.G. nr. 95/2003.

Raportul de inspecție va conține, în principal, următoarele informații:

- detalii privind scopul inspecției și părțile din unitate controlate;
- constatări și rezultate ale evaluării sistemelor inspectate;
- concluzii privind respectarea de către operator a cerințelor legislației naționale, reglementărilor și prevederilor administrative care implementează H.G. nr. 95/2003, precum și a altor cerințe legale relevante pentru prevenirea accidentelor majore (cerințe legate de proiectarea și inspecția echipamentelor/hardware);
- concluzii privind necesitatea luării unor măsuri suplimentare/măsuri de remediere, inclusiv limitele de timp pentru realizarea lor;
- concluzii privind necesitatea urmării activităților postproducție, inclusiv discuții ulterioare cu titularul de activitate sau vizite la amplasament;
- acțiuni legale de constrângere sau sancționare;
- intervalul de timp stabilit pentru inspecțiile viitoare.

Rapoartele de inspecție trebuie păstrate o perioadă de timp pentru a se putea crea un istoric al obiectivului respectiv. Mai mult, aceste rapoarte pot fi utilizate în activitatea de revizuire a priorităților programului de inspecție.

RAPORT DE INSPECȚIE

— Model și conținut —

Obiectiv:	
Data:	
Participanți:	

Tematica	Părțile verificate ale obiectivului	Criteriile de selecție

Documentele luate în considerare:

.....

.....

.....

.....

.....

Măsurile stabilite și termenele de realizare:

.....

.....

.....

Înșușirea măsurilor stabilite:

Semnătura și ștampila

Titularul de activitate:

V.5. Monitorizarea realizării măsurilor

Secretariatele de risc din cadrul autorităților de protecție a mediului vor urmări realizarea măsurilor dispuse în urma inspecțiilor în colaborare cu conducerea obiectivului.

În situațiile în care raportul de inspecție specifică necesitatea realizării unor măsuri suplimentare sau a unor măsuri de remediere, este obligatorie urmărirea realizării acestor măsuri în limitele de timp prevăzute în raport.

Interzicerea utilizării sau punerii în funcțiune a oricărui obiectiv, a oricărei instalații sau unități de stocare ori a oricărei părți din acestea se va face în baza prevederilor art. 16 alin. (1) din H.G. nr. 95/2003.

V.6. Informarea publicului

Sinteza raportului de inspecție va fi pusă la dispoziție publicului. Accesul publicului la informații se va realiza prin:

comunicate de presă, articole publicate, conferințe de presă, informații pe site-ul autorității/municipalității/titularului de activitate, în condițiile respectării prevederilor legale privind confidențialitatea.

VI. Alte măsuri

Alte măsuri de control sunt luate de autorități specializate, care nu au legătură directă cu obligațiile prevăzute în H.G. nr. 95/2003, de ale căror avize/acorduri/autorizații depinde funcționarea în siguranță a instalațiilor. Rapoartele de inspecție ale acestor autorități și rezultatele evaluării sistemelor verificate vor fi folosite de către autoritățile competente cu atribuții de inspecție.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R,
IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 071810